

DNEŠEK V BIBLICKÉ PERSPEKTIVĚ

Biblické úkoly mládeže

KŘEST DUCHEM SVATÝM

ETIKA

KRISTŮV NÁVRAT

**DNEŠEK
V BIBLICKÉ
PERSPEKTIVĚ
IV/2**

Biblické úkoly pro mládež

© Union néerlandaise – Union franco-belge, 1995-1999

Nico Kooren

Daniel Jennah

Philippe Rochat

CLUB UFBA

B. P. 7

77 350 Le Mée sur Seine, France

DNEŠEK V BIBLICKÉ PERSPEKTIVĚ IV/2

Biblické úkoly pro mládež

Překlad Pavla Šustková

Ilustrace Olga Pazerini

Technická redakce Stanislav Bielik, Miroslav Priehradný

Vydal Advent-Orion s.r.o., Vrútky

pro oddělení mládeže Česko-Slovenské unie CASD

Tisk Tlačiareň alfaPRINT, Martin

ISBN 80-8071-014-7

OBSAH

Křest Duchem svatým

1. Příchod království	7
2. Smysl Ježíšova života	15
3. Učedníci dostávají Ducha svatého	23
4. Církev vyzvaná ke kázání	31

Etika

5. Etika a svoboda	39
6. Etika závislosti	47
7. Etika vztahů	55
8. Etika radosti	63
9. Etika ve stavu pohotovosti	71

Kristův návrat

10. Sny a hrůza z konce světa	79
11. Realita konce světa	87
12. Ježíš se vrátí... a ty?	95
13. Ježíš se vrátí... a začne skutečný život!	103

***Rady a informace pro učitele a studenty k jednotlivým úkolům
najdete na internetové adrese: www.casd.cz/bum***

JAK NA TO?

Každý úkol je tematicky ucelený a rozdělený do jednotlivých dní. A na jeden den je studijního materiálu tak akorát dost. Nechat si to vše na pátek večer by byl ten největší nesmysl. Asi jako bys chtěl několikahodinovým tréninkem dohnat týden nečinnosti. V tom případě bys z toho neměl požehnání, nanejvýš „duchovní svalovou křeč“.

Podívejme se na úkol. Jsou v něm následující znaky:

Najdeš zde základní text a úvodní otázku. Proč jsme ho za tebe nevy-psali? Ne, že bychom šetřili papírem. Když si však otevřeš svou Bibli, určitě tam objevíš mnohem více než jen odpověď na jednu otázku.

V poznámce najdeš mnoho informací. Podtrhni si, co je pro tebe nové a podnětné. A nestyď se o tom mluvit s kamarády. Možná budeš překvapen jejich reakcí.

I během dne si můžeš vzpomenout na to, co jsi studoval ráno. A večer už budeš možná mít svou přesnou odpověď. Vrať se k úkolu a poznamenej si na volné místo dole na stránce, k čemu jsi dospěl.

Nejdůležitější informace zkrácené do několika heslovitých poznámek. Ty si ale musíš nutně uložit. Jinak se ti celotýdenní bádání ztratí v záplavě informací, které ti v průběhu týdne prošly hlavou.

Otázky k diskuzi by měly pomoci rozběhnout diskuzi na dané téma v třídě mládeže. Ještě důležitější jsou však otázky, které si vytvoříš ty sám.

Poznamenej si, co bylo pro tebe nové:

Čemu jsi nerozuměl, v čem jsi změnil dosavadní názor, co nového jsi zjistil...

K čemu ses tento týden na základě biblického studia rozhodl? S jakým úspěchem? Vyzkoušel sis to?

A co v sobotu?

Když při se při probírání v sobotní škole dokážeš podělit s ostatními o své obavy, zážitky, rozhodnutí, úspěchy a zklamání, potom se pro tebe třída mládeže stane kolektivem dobrých přátel a hodina biblického studia tou nejhezčí částí soboty.

Příchod království

*„Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít
Duchem svatým.“ Mar 1,8*

V Novém zákoně se nemluví jen o křtu ponořením do vody, ale také o křtu svatým Duchem. Nikde se sice nepopisuje přesně, co to je, ale víme, že ho udílí Ježíš (Mar 1, 18) a že věřící ho mají přijmout (Skut 19, 1-6).

Tento týden chceme věnovat pozornost křtu Duchem svatým na počátku Ježíšovy kazatelské činnosti a významu tohoto křtu pro člověka.

Neděle

Mat 3,16

V kterou chvíli sestoupil svatý Duch na Ježíše?

Křest

Jedním z nejznámějších příkladů, kdy byl křest vodou spojen se křtem Duchem svatým, je křest samého Ježíše. Duch svatý působil v Ježíšově životě již předtím. Když ale na něho sestoupil při křtu, mělo to mimořádný význam. Konkrétně se tak ukázalo, že je Božím Synem a že jeho jedinečné poslání právě začíná. Znamenalo to, že Bůh sám bude mít účast na všem, co se dále popisuje ve čtyřech evangeliích.

Porovnej následující texty: Mat 3,13-17; Mar 1,9-11; Luk 3,21.22; Jan 1,32-34. Ve všech těchto textech vidíme vztah mezi sestoupením Ducha svatého na Ježíše a jeho Božím synovstvím. Najdeme tam i popis Ducha, který přichází jako holubice.

Čti Jan 3,34. Jan ukazuje, jaký je vztah mezi Ježíšem a jeho Otcem, když říká, že Duch svatý byl v Ježíšově pozemském životě přítomen bez omezení.

K zamyšlení

- ♦ Jak se projevila přítomnost Ducha svatého v Ježíšově životě? Může se takto projevovat i ve tvém životě?

Mat 4,1***Kdo vede Ježíše po křtu?******Pokušení***

Čti Mat 4,1-11 a Luk 4,1-13.

Tato událost se popisuje ihned po záznamu o Ježíšově křtu. Chce nám to říci: Když jsi pokřtěn, obdržíš Ducha svatého a on řídí tvůj život. Křtem vlastně vyjadřuješ, že zasvěcuješ Bohu svůj život a že prosíš o vedení jeho Duchem, abys mohl žít život k Boží slávě.

To vidíme i v dalších verších. Když ďábel pokouší Ježíše Krista, Duch svatý mu pomáhá obstát tím, že vede jeho odpovědi založené na Písmu.

Můžeme z toho vyvodit, že Boží duch vede lidi tak, že je učí rozumět tomu, co Boží slovo říká do jejich osobního života. Je to logické, protože tentýž Boží duch vedl také biblické pisatele.

K zamyšlení

- ♦ Poznal jsi už, jak na tebe působí Boží duch skrze text Bible?

Úterý

Mat 4,17

Jak je shrnuto poselství, které měl Ježíš pro lidi?

Království

Čti Luk 4,14.15

Ježíš začíná svou službu, když je naplněn Duchem svatým. Jeho křest a pokušení na poušti se nacházejí právě na počátku této služby. Kristus začal kázat nebeské království, až když vyjádřil křtem, že odevzdává svůj život Bohu, a byl naplněn Duchem svatým.

Nyní je tedy Ježíš připraven naplnit svěřené poslání. Jeho kázání má sílu a je svědectvím. Čti Mat 7,29

Hlavním předmětem jeho kázání je nebeské království. Je to mesiášské království, království pokoje a spravedlnosti, které Izrael očekával s příchodem mesiáše.

Ježíšovo kázání sledovalo jasný cíl: otevřít lidem oči, aby pochopili, že toto království může přijít za jediné podmínky. Ježíš dává k dispozici svůj život, aby toto království mohlo být nastoleno. Principy tohoto království jsou vyjádřeny v blahoslavenstvích a v celém kázání na hoře.

Čti Mat 5,1-11 a Luk 6,20-26.

K zamyšlení

- ♦ Proč Jan Křtitel a Ježíš kází o pokání a hlásají příchod království?

Mat 5,17-20

Jaký postoj zaujímal Ježíš vůči Starému zákonu?

Tóra

Čti Mat 5,17-20.43-48

Když Kristus začíná kázat nebeské království, pokorně prohlašuje, že neoznamuje žádné revoluční poselství. Nesnížil význam zákona ani proroků.

Slovo, které se zde používá, se vztahuje na tóru (pět knih Mojžíšových). Tóra znamená učení nebo cestu života. Ježíš potvrzuje, že jeho život a slova zdůrazňují cestu života, kterou zjevil lidem Bůh Izraele.

Kristus důrazně zvěstuje: cesta života předložená Izraeli je podmínkou nebeského království. Na počátku je křest svatým Duchem.

Duch svatý uschopňuje Ježíše, aby dal zákonu i prorokům plný význam. Celý Kristův život je prolnut plným významem zákona-tóry. On ukázal pravou cestu života a tím i nebeského království.

K zamyšlení

♦ Jak se naplňuje zákon?

Čtvrtek

Mat 6,9-13

Jaký způsob modlitby doporučuje Ježíš?

Modlitba

Čti Mat 6,5-14 a 7,7-12.

Křest Duchem svatým mění způsob naší modlitby. Izraelité znali a praktikovali modlitbu. Stala se však pro ně formálním rituálem.

Taková modlitba nemá pro Boží království smysl. Modlitba, říká Ježíš, neotvírá Bohu oči, aby vnímal naše starosti a lidské problémy. Bůh nepotřebuje naše informace, ví, co potřebujeme. Není nám vzdálený (Skut 17,27). On naopak velmi dobře ví o životě každého z nás a zabývá se životem každého člověka. Dokazuje to i dar Ducha svatého, který nám dává.

Proto Ježíš učí věřící modlit se. Jeho modlitba je orientována vírou v Boží království. Vyjadřuje naši touhu vstoupit do Božího království milosti již zde na zemi a v čase našeho života. Taková modlitba odráží stav mysli člověka, který je pokřtěn Božím duchem a který posvětil svůj život Bohu a chce v čase svého života plnit Boží vůli.

Modlit se znamená tedy prosit o sílu k naplnění Boží vůle ve svém životě. Je to rozhovor s naším nejvznešenějším přítelem.

K zamyšlení

♦ Když modlitba není souborem informací pro Pána Boha, čím tedy je?

Mat 7,21-23

Jak se vstupuje do království?

Činit Boží vůli

Čti Mat 6,5-14 a 7,7-12.

Viděli jsem, že v Ježíšově životě je úzká souvislost mezi křtem Duchem svatým a příchodem nebeského království. Ježíš zasvětil svůj život tomuto království. Nevyhradil si to však sám pro sebe. Tato cesta života je přístupná všem.

Patřit do království není vnější záležitostí, a dokonce ani pouhým projevem vděčnosti Kristu jako Pánu království. Do tohoto království patří jen ten, kdo tam patří cele - duchem i tělem. Jen ten, jehož vůle je v souladu s Boží vůlí.

Je to ale pro člověka dosažitelné? Je to reálný cíl? Nedokazuje snad izraelský národ, že je to nepraktikovatelné? Kristus říká, že nám ukáže cestu. Ujišťuje nás, že když půjdeme za ním, budeme s ním v jeho království. „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ (Jan 14,6)

K zamyšlení

- ♦ Věrnost je přirozeným projevem přítomnosti Božího ducha v nás.

Uložit

- Když byl Ježíš pokřtěn, přijal ve zvláštní formě Ducha svatého, který potvrdil jeho božské synovství a označil začátek jeho veřejné služby.
- Duch svatý, kterého Ježíš přijal, nezamezil tomu, aby byl Kristus pokoušen, ale posiloval ho, aby se mohl ubránit tím, že se opíral o svatá Písma.
- Ježíš začíná kázat království a obrácení, když je naplněn Duchem svatým. Tento Duch, který působil v Ježíšově životě, dával moc jeho kázání.
- Kristovo poselství potvrzuje to, co bylo zjeveno Izraeli ve Starém zákoně. Toto poselství je praktikovatelné pouze pod vlivem Ducha.
- Přítomnost Ducha svatého ovšem nepopírá potřebu modlitby. Dává jí naopak pravou hodnotu a správné místo.
- Křesťanská víra není teorie ani ideologie, je to dynamický život, který dává a udržuje pouze Duch.

Otázky k diskuzi

1. Proč je křesťanská víra spojena s darem Ducha svatého?
2. Může člověk zůstat svobodný, když je naplněn Duchem svatým?
3. Jak můžeme poznat, zda jsme obdrželi Ducha svatého? Hraje Bible roli v tomto rozlišování? Pokud ano, jakou?
4. Jak se zmiňuje Starý zákon o Duchu svatém?
5. Čtete Řím 8,26.27. Jakou roli hraje Duch svatý ve vztahu k modlitbě?
6. Potřebujete Ducha svatého? Proč? Přijal jste ho? Jak je možno ho přijmout? Jak můžeme prakticky žít, když jsme pokřtěni Duchem svatým?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Smysl Ježíšova života

2

„Boha nikdy nikdo nevidel. Jednorozený Syn, který je v náručí Otcově, nám o něm řekl.“ Jan 1,18

V nebeském království se žije podle Boží vůle. Tento způsob života byl zjeven izraelskému národu, byl popsán v tóře a kázali ho proroci. Kristus přišel, aby ukázal jeho plný význam.

Kristus uspěl tam, kde lidé selhali. Naplnil Boží požadavky tam, kde lidé nestačili. Navzdory tomu, že lidé-hříšníci nedokázali naplňovat Boží vůli, Ježíš slíbil cestu do království: ta spočívá v přijetí Ducha svatého.

Křest Duchem svatým natolik spojuje lidi s Kristem, že budou moci zdědit jeho království.

Neděle

Jan 1,14.18

Co bylo jedním z hlavních úkolů Ježíše Krista?

Bůh se dává poznat

Čti Jan 1,1-18

Tyto verše nás přivádějí na počátek všech věcí. Zároveň nás ale staví před otázku všech lidí. Kdo je Bůh? Co dělá?

Odpověď je jasná. Bůh je Stvořitel. Člověku se představil ve svém Slově. Vysvětlil své cíle a vůli v tóře, kterou dal Mojžíšovi. Uzavřel smlouvu se svým lidem, vydal se s ním na cestu, chránil jeho život a učil ho tím, že mu představil způsob života vedoucí k životu.

Toto slovo se skutečně stalo tělem v Ježíši Kristu. Bůh sestoupil k člověku a sdílel jeho život. Zřekl se slávy a vzal na sebe lidské tělo, na které útočí hřích. Tak nesl hřích s námi a pro nás a snesl odplatu za hřích, smrt.

V Ježíši se nám Bůh dal poznat. Nikdo z lidí Boha neviděl, ale od Ježíše Krista přesně víme, kým Bůh je, jaký je jeho charakter a jaké má plány.

K zamyšlení

- ♦ Jak si mohli Izraelité představovat Boha? Co více víme o něm my poté, co zde byl Kristus?

Jan 3,16

Co motivovalo Boha k činu, když dal lidem svého Syna?

Láska v akci

Čti Jan 3,1-18.

Bůh miluje lidi. Chce je zachránit pro své království. Nepřeje si, aby lidé trpěli a umírali, ale aby žili věčně.

Lidé se ovšem sami nemohou zachránit. Nejsou schopni stvořit život. Pouze Bůh je schopen učinit smrtelné nesmrtelným. Proto se v Kristu stal člověkem. Z lásky k nám snesl důsledek hříchu - smrt, aby zlomil její moc svou stvořitelskou mocí. Měl lidské tělo a dal sám sebe jako oběť, ale byl slavně vzkříšen.

Kdo věří v Ježíše a s ním usiluje o Boží království, vejde do něho. Ne proto, že by byl toho vstupu hoden, ale protože Ježíš se stává ručitelem za každého, kdo se k němu připojí.

K zamyšlení

- ♦ Jak bys vnímal lásku otce, který dovolí, aby zabili jeho syna? Proč se Bůh rozhodl pro takový čin?

Úterý

Jan 5,24

Jak může mít člověk užitek z nabídky věčného života?

Cesta, kterou navrhuje Ježíš

Čti Jan 5,24.

Tento text jasně popisuje cestu, kterou Ježíš nabízí člověku, aby mohl dojít do nebeského království.

Ten, kdo slyší kázání o království, a kdo důvěřuje Bohu - který v Kristu nabízí přístup do království - může mít jistotu, že se stane jeho obyvatelem. Když se připojí k Ježíši, stojí mimo odsouzení, protože Ježíš už porazil hřích a jeho důsledek - smrt. Nebude odsouzen za svůj život, protože spojil svůj život s životem Kristovým. A protože Kristus má život sám v sobě (Jan 5,26), účastní se člověk, který se mu odevzdá, také Kristova života. A to nejen v budoucnosti, ale již nyní, ode dneška.

Když se v Kristu člověk připojuje k Božímu království a dává se pokřtít, je prodchnut Duchem svatým. Tak se stává účastníkem věčného života.

Čti Řím 8.1.2; 10,9.10.

K zamyšlení

- ♦ **Kdy začíná věčný život - teď, nebo při Kristově příchodu? Vysvětli a biblicky zdůvodni svou odpověď.**

Jan 14,15-17

Co slíbil Kristus učedníkům, dříve než je opustil?

Duch zůstává na věky

Čti Jan 14,15-31; 16,5-15

Ježíšův krátký život se blíží ke konci. On ví, že musí opustit učedníky, a ujišťuje je stálou Boží přítomností.

Učedníci se cítí opuštění. Ježíš byl jejich oporou. Ale on jim slíbil, že ho nahradí Duch svatý. Bůh už nebude s nimi jako člověk, ale bude se projevovat skrze ně samé.

Bůh chce být přítomen skrze svého Ducha ve svých učednících. Ne v kterémkoli člověku, ale v tom, kdo hledá Boží vůli a uznává Ducha pravdy. Tento duch posiluje člověka v jeho snaze.

Kdo nechce mít účast na nebeském království, zbavuje se Ducha, protože popírá pravdu.

Čti Řím 8,9.

K zamyšlení

♦ Jak může být Bůh přítomen v člověku?

Čtvrtek

Jan 19,30

Která byla poslední Ježíšova slova před smrtí?

„Dokonáno jest!“

Čti Jan 19,28-37.

Duch svatý sestoupil na Ježíše při křtu. A hlas z nebe tehdy řekl: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“

Ježíšovo posvěcení se Bohu, Ježíšova poslušnost Božího slova a jeho láska k člověku ho vedly až ke smrti na kříži. Daroval vše, co měl, pro realizování nebeského království. Svou lásku k člověku potvrdil svým životem. Nikdo nemůže říct, že nás miloval pouze slovem.

Člověk byl stvořen šestý den prvního týdne k obrazu a podobnosti Boha. Ten obraz žel brzy pošpinil. Ale Ježíš šestý den posledního týdne svého života restauroval tento obraz. Láska konečně zvítězila. Potomek ženy (1 Moj 3,15) demaskoval „lháře od počátku“. Dobro zvítězilo nad zlem. Dějiny lidstva se zachvěly. Bylo dokonáno.

Čti Řím 5,6-8.

K zamyšlení

- ♦ Co se naplnilo Ježíšovou smrtí? Co se tím mění pro tebe?

Jan 20,14-16

Jaký velký objev udělala Marie?

On žije!

Čti Jan 20,1-18.

Vzkříšení, věčný život, vítězství nad smrtí - jsou samou podstatou kázání nebeského království. Po Ježíšově smrti je smrt přemožena a život zvítězil. Kristus je živý a život je znovu umožněn všem Božím dětem.

Poselství vzkříšení je mocné: ten, kdo je účastníkem v Ježíšově království milosti před svou smrtí, bude potom také obyvatelem jeho království slávy.

V moci Ducha svatého Kristus zlomil okovy smrti. Tak jsou i lidé, kteří obdrží Kristova ducha, ujištění, že budou vzkříšení z mrtvých. Kdo věří v Krista a přijímá křest Ducha svatého, má život věčný.

Život člověka je provždy spojen s Kristem skrze Ducha svatého. Když člověk umírá, jeho dech se vrací k Bohu, který v Kristu uchová paměť a osobnost člověka až do dne vzkříšení (Adventistický biblický komentář, VI. díl, str. 1093). Pokud miluješ život, vezmi vážně přijetí křtu Duchem svatým. Je to otázka života a smrti.

K zamyšlení

♦ Měl Duch svatý úlohu při Kristově vzkříšení? Čti Řím 1,3.4.

Uložit

- Ježíš, Boží Slovo, se stal člověkem, aby umožnil lidem poznat Boha velmi konkrétně.
- Tento Boží čin byl velmi riskantní. Ale Ježíš ho přijal, protože miluje člověka. Bůh dal svého Syna, tedy to nejdražší, co měl.
- Učení a život Ježíše Krista potvrdily předchozí Boží zjevení, která předávali pisatelé Starého zákona.
- Než zemřel, slíbil Ježíš učedníkům, že jim pošle Ducha svatého. Tento Duch je Boží mocí, která jim umožní žít jako žil jejich Mistr.
- Kristus vytrval až do konce tohoto Božího činu. Byl odmítán, ponížen a zemřel. Udělali mu to ti, které přišel spasit.
- Ježíš přemohl smrt a žije. Jeho učedníci mají záruku, že oživení jeho Duchem bude také vzkříšení jako on.

Otázky k diskuzi

1. Jaké rysy Božího charakteru jsi objevil na Kristu? Má Bůh některé vlastnosti, které se u Ježíše-člověka nemohly projevit? Pokud ano, které? Jak jsou významné?
2. Jakou motivaci má Bůh, když jedná s člověkem?
3. Čím se liší informace (zjevení), které dal Bůh o sobě ve Starém zákoně, od informací, které přinesl Ježíš Kristus? Je rozdíl pouze v prostředcích komunikace, nebo jde i o obsah zjevení?
4. Duch svatý nahrazuje učedníkům Ježíše. Jaké přednosti a jaké zápory má tato změna?
5. Proč Kristus zemřel? V čem spočívá smysl jeho smrti?
6. Je pro vás Ježíšovo vzkříšení zdrojem jakési nejasné naděje, nebo vám přináší jistotu? Proč?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

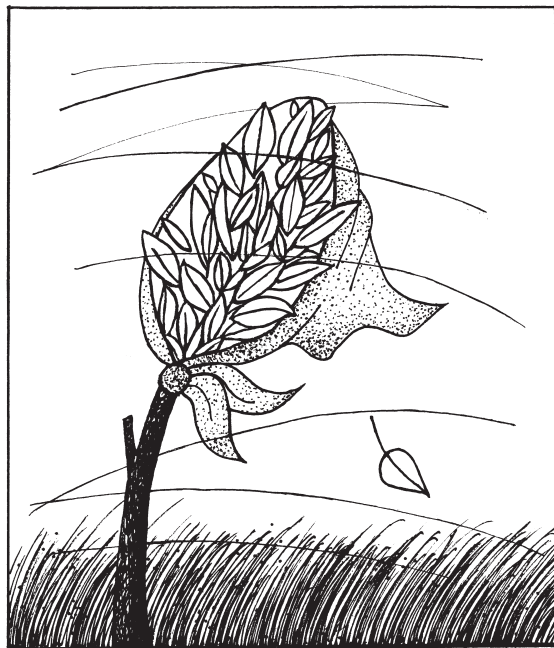

Moje rozhodnutí:

Učedníci dostávají Ducha svatého

*„Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch
vašeho Otce.“ Mat 10,20*

3

JĀN 3,8

Mojžíš učil tórou způsobu života. Ale teprve Kristus dal zákonu plný smysl a ukázal pravou podobu Boha. Ještě lépe než zákon ve Starém zákoně ukázal Ježíš, kdo je Bůh.

Skrze Ducha svatého se mohou lidé spojit s Kristem a pokřtěni v jeho smrti mohou mít účast na jeho vzkříšení.

Ježíš ukázal cestu nebeského království a všem lidem umožnil přístup k tomuto království. Dílo Božího ducha neskončilo životem Krista na zemi. To vše jsme se učili v předchozích úkolech sobotní školy.

Duch svatý sestoupil také na učedníky. Biblický text ukazuje, že Ježíš chce zapojit lidi do svého díla smíření. Vyzývá je, aby přijali jeho životní zaměření, jeho způsob života, jeho službu. Ustanovil své následovníky ve světě jako své tělo, jako svou církev, jako znamení osvobození od zla. První Kristovi učedníci se jako první angažovali v tomto Kristově povolání.

Neděle

Jan 1,33.34

Který křest udílí pouze Ježíš?

Křest, kterým křtí Ježíš

Čti Jan 1,29-34

Jan Křtitel byl povolán, aby oznamoval, že na zemi bude působit Boží Syn. Věděl, že je Mesiášovým předchůdcem.

Bůh mu sdělil, že když uvidí sestupovat na někoho Božího ducha, bude to ten, kdo sám bude křtít Duchem svatým. To bude Boží Syn, Mesiáš.

Když byl Ježíš pokřtěn Janem a když na něm spočinul svatý duch, řekl Jan svým učedníkům, co mu Bůh zjevil. Proto šli někteří Janovi učedníci nyní za Kristem. A vyzvali také některé své příbuzné a známé, aby ho následovali i oni. Tito učedníci věřili, že Ježíš je Mesiáš, a očekávali, že i je pokřtí Duchem svatým.

Ježíš jim slíbil: „Amen, amen, pravím vám, užříte nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka.“ (Jan 1,51)

K zamyšlení

♦ Jak poznal Jan v Ježíši Mesiáše?

Mat 10,5-8

Jakou moc svěřil Kristus svým učedníkům?

3

Stejná moc

Čti Mat 10,9-23.

Ježíš dal svým učedníkům moc vyhánět zlé duchy a uzdravovat nemocné. Tyto činy potvrzovaly poselství, které nesli. Je to stejné poselství, které kázal Ježíš: příchod nebeského království.

Učedníci jdou v Ježíšových stopách, motivuje je to hlásat to podstatné z Boží vůle: příchod nebeského království. A jsou inspirováni Božím duchem.

Zázraky doprovázejí dílo Ducha, ale jeho hlavním posláním je hlásání království, cesta života, naplnění zákona. Když se Boží království začne takto projevovat, svět se mění.

K zamyšlení

- ♦ Co může dnes dělat církev, aby lidé poznali nebeské království? Co můžeš dělat ty osobně?

Úterý

Mat 11,4.5

Co má znovu přesvědčit Jana, že Ježíš je opravdu Mesiáš?

Království si razí cestu

Čti Mat 11,2-14.

Když učedníci poslaní Kristem procházeli zemi a hlásali evangelium, uzdravovali nemocné, očišťovali malomocné a vraceli zrak slepým. V tu dobu přišli ke Kristu učedníci Jana Křtitele. To bylo tehdy, když dal král Herodes Jana Křtitele uvěznit. Ve vězení si Jan klade otázku, zda je Ježíš skutečně ten, pro kterého připravoval cestu.

Ježíš uklidňuje Jana tím, že prohlašuje jeho učedníkům, že se Jan nemýlí. Podívejte se kolem sebe, říká Ježíš a připomíná, jak se evangelium hlásá, jak si razí cestu a je doprovázeno zázraky a znameními. Nebeské království se šíří, přes všechny odpor postupuje a pro mnoho lidí je už viditelné.

Začala další fáze Božího zjevení. A je to tak velké dílo, větší než kázání pokání. Je to služba křtem Ducha, kterou začal Spasitel.

K zamyšlení

- ♦ Podle čeho můžeš nyní poznat, že nebeské království přišlo?

Jan 14,25.26**Kdo má zastoupit Krista po jeho odchodu?**

Ježíš posílá Ducha svatého

Čti Jan 14,15-26.

Jak se blíží doba, kdy má být Ježíš zrazen a nakonec odsouzen k smrti, ujišťuje své učedníky, že je neopustí a nezůstanou sami.

Vše, co dělali s Ježíšem a pro něho, bude opět možné. Až bude vzkříšen a vystoupí k Bohu, bude prosit Otce, aby na každého, kdo přijímá Ježíše jako Osvoboditele a Vykupitele, seslal Ducha svatého.

Až dosud byli učedníci závislí na přímé Ježíšově přítomnosti a na jeho mocném slovu. Od této chvíle se Duch svatý Utěšitel rozšíří na všechny věřící bez omezení času i prostoru.

Kristus se projevuje v srdci každého věřícího. Dává jim všem poznat své slovo a svou cestu, aby mohli projevovat moc Ducha svatého a učit lidi vidět Boží království.

K zamyšlení

♦ Proč mohl být Duch svatý vylit až po Kristově smrti a vzkříšení?

Čtvrtek

Jan 20,20-22

Co dělá vzkříšený Ježíš?

V Kristově jménu do světa

Čti Jan 20,19-23.

Když byl Ježíš vzkříšen z mrtvých, ukázal se učedníkům. Splnil slib, že jim dá Ducha svatého.

Tento dar je ale spojen s posláním. Ježíš je nenechává na pochybách v této věci. Jako jeho poslal Otec do světa, on nyní posílá do světa své učedníky. Učedníci přesto nemohou splnit tento úkol ve vlastních silách. Pouze Duch svatý v nich může naplnit dílo.

Čti Skut 1,8.

Je jisté, že vylití Ducha svatého se uskutečňuje v zájmu rozšíření nebeského království.

Ježíš dechl na znamení darování Ducha svatého. To znázorňuje působení Ducha. „Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“ (Jan 3,8)

K zamyšlení

- ♦ Je možné, abys přijal křest Ducha svatého a nevěděl o tom?

Skut 2,1-4

Jak se Duch svatý projevil v den Letnic?

Vylití Ducha svatého

Čti Skut 2,1-13.37-40.

Letnice byly svátkem darování zákona na Sinaji. Izrael si v tu chvíli radostně připomíná, že Bůh chtěl s ním uzavřít smlouvu a že mu dal tóru, předpisy, jak žít.

Bůh se zjevil na poušti svému lidu poté, co ho osvobodil a vyvedl z Egypta. Jen ti Izraelci, kteří Bohu důvěřovali a pomazali veřeje svých dveří krví velikonočního beránka, uchránili svého prvorozeného.

Ted' byl ale obětován pravý obětní Beránek a lidstvo bylo osvobozeno z moci satana a smrti. Bůh vytvořil nový lid.

A Bůh s tímto lidem se Bůh vydává na cestu. Dokonalé naplnění zákona, Božího slova, se uskutečnilo v Kristu a Bůh rozšířil svého Ducha, aby mohl bydlet v každém, kdo ho chce přijmout. Skrze Ducha svatého se úzce spojil s člověkem, aby každý mohl mít užitek z Mesiášova vzkříšení. Tak mohou věřící spojení s Kristem tvořit jeho tělo, církev. A církev obdarovaná Duchem svatým může jako předtím její Pán sdělovat světu příchod Božího království.

K zamyšlení

♦ Co je třeba udělat pro přijetí Ducha svatého?

Uložit

- Jan Křtitel křtil vodou, Ježíš křtí Duchem Božím.
- Ježíš spojuje své učedníky se svým vlastním posláním a dává jim stejnou moc, jakou dostal od svého Otce.
- Znamení této moci mají přesvědčit uvězněného Jana Křtitele, že Ježíš opravdu je Mesiáš.
- Ježíš zaslibuje svým učedníkům, že jim dá svého Ducha, aby jim nahradil sebe, Mistra, který odejde.
- Tím, že dal svého Ducha, svěřuje Ježíš svým učedníkům podobné poslání jako měl on.
- O Letnicích sestoupí Duch svatý výrazným způsobem, aby zahájil misi, které se účastní Kristovi učedníci všech dob a na kterémkoli místě.

Otázky k diskuzi

1. Jaký je rozdíl mezi křtem Janovým a křtem, kterým křtil Kristus?
2. Je možno konat zázraky v jiné síle než v síle Ducha svatého? Jak je možno poznat, odkud zázrak pochází?
3. Jaký účel mají zázraky? Když je Bible nazývá „znameními“, co mají označit?
4. Za jakým účelem dává Bůh svého Ducha?
5. K čemu bylo užitečné mluvení jazyky v den Letnic?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Církev vyzvaná ke kázání

*„V něm byla i vám, když jste uslyšeli slovo pravdy,
evangelium o svém spasení, a uvěřili mu, vtisknuta pečeť
zaslíbeného Ducha svatého.“ Ef 1.13*

4

Poznali jsme, že křest Duchem svatým má své místo v přípravě věřícího na Boží království. Nebeské království je protikladem zemského království nebo království temnot. Nebeské království je život v Boží lásce. Být pokřtěn Duchem svatým znamená být naplněn Ježíšovou láskou a žít v tomto království.

Studovali jsme dílo Božího ducha v Ježíšově životě. Duchem svatým byli učedníci vybaveni pro kázání evangelia. Tento týden chceme studovat, jak i dnešní křesťané mají prožívat tyto zkušenosti.

Neděle

Skut 19,2

Kdy - podle Pavlova vyjádření - normálně nastává křest Duchem svatým?

Křest Duchem svatým je nutný

Čti Skut 19,1-7

Když učedníci vycházejí hlásat evangelium, drží se přesně Ježíšových rad o křtění obrácených lidí. Kdo nebyl pokřtěn ve jméno

- Otce (aby poslouchali Otce),
 - Syna (aby byli následovníky Syna - kristovci) a
 - Ducha svatého (aby obdrželi Sucha),
- nemohl být považován za pokřtěného.

Apoštolé dbali také na to, aby obrácení přijali Ducha svatého. A když se to výjimečně při křtu nestalo, modlili se za obrácené a vzkládali na ně ruce, aby přijali Ducha svatého (Skut 8,15-17).

Jak se projevil Duch svatý u nových křesťanů? Někdy se jednalo o mluvení jazyky - přitom vždy dotyční také prorokovali a oslavovali Boha. V dalších případech šlo o ujištění ve víře, o radost a moudrost. Tyto projevy se však nepředkládají jako dostačující ani jako nutné.

K zamyšlení

- ♦ Čti z knihy E.G.Whiteové Skutky apoštolů 27. kapitolu, 1. část.

Řím 5,5

Co koná Duch svatý?

Naplněný Boží láskou

Čti Mat 22,34-40; Řím 13,8.10.

V prvokřesťanské církvi bývalo někdy přijetí Ducha svatého doprovázeno vnějšími projevy. Tyto projevy ukazovaly dotyčné osobě, k jakému úkolu ji Bůh povolává.

Mluvení cizím jazykem bylo například povoláním k evangelizaci mezi lidmi, kteří mluvili tímto jazykem.

Nad tyto vnější projevy je však Boží duch duchem lásky. Bible přece učí, že Bůh je láska (1 Jan 4,16).

Kdo tedy dostává Božího ducha, je naplněn jeho láskou. Boží láska se rozlila v srdci toho, kdo byl pokřtěn Duchem svatým. Skrze Ducha svatého je tedy možné milovat Boha nade všechno a svého bližního jako sám sebe.

K zamyšlení

- ♦ Čti 1 Kor 13.
- ♦ Co to je láska? Proč je pro věřícího tak důležitá?

Úterý

1 Kor 2,11-13

Co nám umožňuje chápat Duch svatý?

Duch přináší Boží moudrosti

Čti 1 Kor 2,6-16.

Ten, kdo je pokřtěn Duchem svatým, má jinou orientaci než nevěřící. Člověk bez Božího ducha nemůže ani zdaleka rozumět tomu, co se děje ve znovuzrozeném, duchovním člověku. Tak jako člověk nemůže chápat Boha. Na druhé straně je věřícím cizí duch světa, protože oni se teď stále více zaměřují na věci duchovní. Věřící si stále více uvědomuje, do kterého království patří.

Čti Řím 8,5; Kol 3,2.

Kdo podává svědectví o nebeském království, těžko se setká s pochopením nevěřícího člověka. Jeho způsob myšlení a životní zaměření se natolik liší od myšlení a orientace věřícího, že se mu Boží moudrost zdá bláznivá.

Duch svatý vede křesťanova ducha stále výš, jeho chápání je stále hlubší. Základ jeho víry se duchovním růstem tak upevňuje, že může v síle Božího ducha zůstat neochvějný.

K zamyšlení

- ♦ Zdálo se ti někdy, že ti tvoji kamarádi nebo známí nerozumějí, když jde o duchovní věci? Jak na to reaguješ?

Ef 1,13.14

Která autorita může vtisknout pečeť Ducha?

Duch svatý - pečeť

Čti Řím 8,16

Zapečetěný předmět není přístupný komukoli, ale jen adresátovi. Kdo je zapečetěn Duchem svatým, nepatří už sám sobě ani světu. Takoví lidé obdrželi pečeť, že bylo zjištěno, že jsou Božími dětmi, a proto jsou určeni pro věčný život. Byli vykoupeni, bylo za ně zapláceno obětí Ježíše Mesiáše. Zapečetěná věc je chráněna proti krádeži a až k místu určení požívá zvláštní ochranu.

Tak je tomu i s křesťany. Boží andělé bdí nad jejich životem, chrání je před démony. Bůh nedopustí, aby mu jeho děti byly vzaty.

Žádný člověk, žádný anděl, ani sám satan nejsou schopni je odloučit od Boha, který je miluje. Jen oni sami by se mohli rozhodnout, že se od něho oddělí.

Čti Ří 8,37-39.

K zamyšlení

♦ K čemu tě vede skutečnost, že člověk může mít pečeť Ducha svatého?

Čtvrtek

1 Kor 12,4-7.

Co mají společného všechny dary Ducha?

Projevy Ducha

Čti 1 Kor 12,1-14; Řím 12,4-8.

Duch svatý se projevuje různými způsoby. Některé jeho dary jsou velmi diskrétní, jiné jsou nápadné. Všechny jsou užitečné, každý je určen pro dobro. Ne však pouze pro dobro člověka, který dar dostává, nýbrž těch lidí, kteří mají mít užitek ze služby obdarovaného.

Nebeské království si razí cestu po celé zemi, za všech okolností a v různých podmínkách. Nic nemůže odolat Duchu.

Duch nebyl vylit na církev, ale vzrostla její sláva, ale pro dobro všech lidí. Církev a každý křesťan v ní je vyzván ke službě. Křest Božím Duchem pomáhá věřícím vytrvat v této službě.

Čti 1 Kor 2,28-13,3.

Některé duchovní dary jsou užitečnější než jiné a významnější pro rozvoj církve. Je ale jen jeden dobrý způsob, jak je uplatňovat: v lásce.

K zamyšlení

- ♦ Přemýšlel jsi tom, zda jsi v některé oblasti obdarován Duchem svatým?

Juda 20.21

V čem se máme „uchovat“?

Zůstat v Boží lásce

Čti Gal 5,22.23.

Na otázku „Co to je křest Duchem svatým?“ neexistuje jednoduchá odpověď. Křest Duchem svatým spojuje věřícího s Bohem. Bůh dává svého Ducha při křtu tomu, kdo mu skutečně odevzdává svůj život.

Pro shrnutí můžeme uvést myšlenky z veršů u Judy: „Chraňte se v Boží lásce tak, že se budete modlit v Duchu svatém.“

Křest Duchem svatým nezáleží jen na Boží straně. Duch svatý nekoná to, co ty sám nechceš. Zůstává-li láska jednostranná, nic se nemění. Sám Bůh očekává na naše rozhodnutí, na naši odpověď lásky.

Nebojme se ale přistoupit k Bohu proto, že naše láska je nedokonalá. Boží duch je zde také proto, aby tlumočil naše nejhlubší cítění před Boží tváří. Kde my jsme bezmocní, Boží duch je mocný.

Proto se s důvěrou obracejme na Boha, který je naším Otcem. Duch svatý mluví za nás, i když my neumíme víc než mlčet.

Čti Řím 8,26-28

K zamyšlení

♦ Má Duch svatý místo ve tvých modlitbách? Pokud ano, jaké?

Uložit

- Křest Duchem svatým je nutný.
- Nejvýznamnějším znakem moci Ducha v životě člověka je láska, kterou tento člověk projevuje.
- Duch Boží proměňuje myšlení a tedy i pořadí hodnot toho, kdo Ducha přijal. A to natolik, že ho jiní - neobrácení mohou až považovat za nerozumného.
- Duch svatý je pečetí, kterou Bůh potvrzuje, že dotyčného člověka přijímá a činí z něho své dítě. Je to také záruka, že Bůh dává člověku věčný život.
- Duch svatý uschopňuje každého věřícího, aby mohl s jinými věřícími spolupracovat na splnění poslání církve.
- Duch svatý nám pomáhá tam, kde my jsme nejslabší.

Otázky k diskuzi

1. Můžeme být křesťany, aniž bychom přijali Ducha svatého?
2. Podle čeho se pozná, že člověk obdržel Ducha?
3. Chtěli byste být jiní než ostatní? Být jiný - jaké to má klady a jaké záporny? Stojí za to mít Boží moudrost, když nás budou jiní považovat za blázný?
4. Které duchovní dary se projevují ve vaší třídě sobotní školy? Jaký plán má Bůh s vaší třídou, když vám rozdal tyto dary?
5. Jsou některé dary lepší než jiné? Vysvětlíte svou odpověď.
6. Co je nejspolehlivějším potvrzením, že v životě člověka je přítomen Duch svatý?

Pro mně nové:

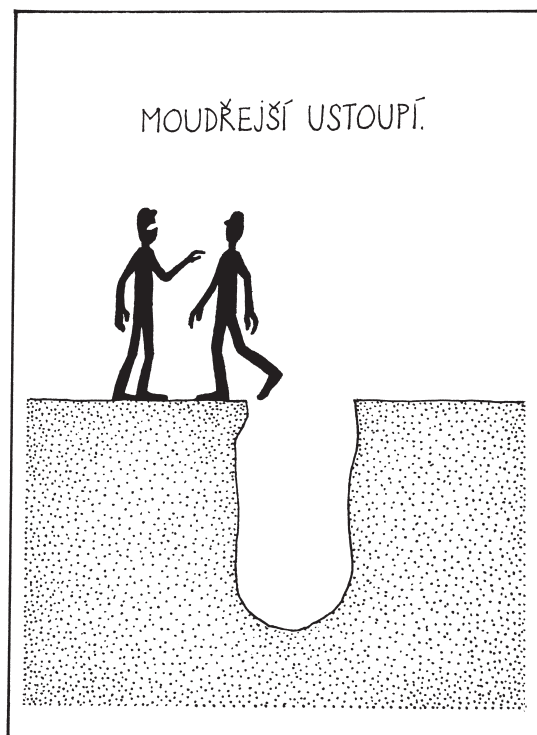
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Etika a svoboda

*„Tvá svědectví budou nadále mým potěšením, jsou to
moji rádci.“ Žalm 119,24*

Už mnoho let trápí člověka otázka: Je možné být svobodný bez zákonů a zásad? Někteří lidé se bouří při myšlence, že má být jejich život omezen nějakými principy. Jiní lidé mají třeba pocit nesvobody, ale rezignují.

I věřící se s těmito věcmi vyrovnává. Je slučitelná láska (o které se v křesťanství tolik mluví) se zákonem? Nestačí mít rád a být milován, a zákonem se přitom nezabývat?

Možná jsi slyšel věřící, kteří se domnívají, že mluvit o zákonu a příkázáních znamená mít zastaralou víru nebo být tvrdým zákoníkem - legalistou. Jiní věřící jsou přesvědčeni, že Boží zákon je stále stejně platný.

V tomto úkole se chceme zabývat několika biblickými texty o zákoně, které řeší etiku křesťana. Přejeme si porozumět etice křesťana v dnešním světě.

Neděle

1 Moj 2,15-17; Žalm 119,11

O co jde v etice především?

První zákon

Víme že od počátku existence člověka stanovil Bůh pravidla. Bible nepředstavuje Boha pouze jako Stvořitele, ale také jako Zákonodárce. A on skutečně nezůstává vzdálen svému stvoření, zvláště člověku. Bůh není jako konstruktér automobilu, který sice sestrojil vůz, ale není v žádném kontaktu s tím, kdo připravuje silniční pravidla.

Někdo si myslí, že zákony dokazují, jak je Bůh přísný. Rozumějme však této věci. Bůh dal lidem strom, jehož ovoce měli především jíst - strom života. Kromě toho řekl: „Z každého stromu zahrady smíš jíst.“ Všechno to bylo „stromoví žádoucí na pohled, s plody dobrými k jídlu“. Před jediným zrádným stromem člověka ale varoval: „Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.“ (1 Moj 2,17)

Bůh sděluje lidem, jaké zákonitosti platí ve vesmíru, i jaké zákony je třeba respektovat pro umožnění života na této zemi. Boží zákon pomáhá organizovat a naplňovat život.

Zákon není důsledkem zla; je darován, abychom se zlu vyhnuli. Milost - láska jde ruku v ruce se zákonem.

K zamýšlení

- ♦ Bůh stanovil zákony; je to důkazem jeho přísnosti? Myslíš, že zákon je „nutné zlo“? Jak bys vyjádřil souvislost mezi zákonem a láskou?

5 Moj 30,15-20

Proč dává Bůh zákony?

Zákonitosti života

5

Bůh měl plán pro izraelský národ. Když je osvobodil z otroctví, nechtěl je nechat dělat si cokoli. Pomáhal jim organizovat život v nové zemi.

První předpis se vztahuje k lásce vůči Bohu (5 Moj 30,16a). To bylo základem celé etiky. Milovat znamená připojit se, následovat, upřednostňovat, věřit a důvěřovat... Tento první předpis obsahuje zaslíbení: „Pak budeš žít a rozmnožíš se. Hospodin tvůj Bůh ti bude žehnat v zemi, kterou přicházíš obsadit.“

Bůh projevil svůj vztah k Izraeli vysvobozením z Egypta. Na ni měl odpovídat vztah lásky vysvobozeného lidu k Bohu. Láska odpovídá na lásku.

K zamyšlení

- ♦ Jak dalece, myslíš, miluješ Boha? Myslíš, že poslušnost zákona je projevem lásky?

Úterý

Žalm 1,1-3

Působí respektování zákona na věřícího násilně?

Morálka a štěstí

Čti Žalm 1,1-3.

Opravdu věřící člověk pochopil trvalou hodnotu Božího zákona. Našel v něm radost. „Blaze muži, který... si oblíbil Hospodinův zákon.“

Čti Mat 5,17-19.

Chápeme, že svoboda nabízená z lásky není v rozporu s uplatňováním přikázání. Dokážeš si snad představit mladého muže, který právě dostal řidičský průkaz a pronese následující slova: „Když mám teď řidičák, je to oficiální státní doklad, tak mám právo jezdit, jak chci. Stačí, že rád řídím.“

Čti 1 Jan 5,1-3.

Rozhodování - etické jednání - může přinášet radost, když věřící člověk zjistí, že respektování Boží přikázání je projevem lásky.

K zamyšlení

- ♦ Závisejí tvůj věčný život na tom, zda respektuješ Boží přikázání? Je desatero aktuální?

Žalm 19,8-12

Je Boží zákon břemenem, nebo darem, který usnadňuje lidský život?

Zákon je dokonalý

5

Život společnosti ukazuje, že hodnoty stanovené člověkem jsou relativní. ...

Každá generace má svůj styl, svou životní praxi, a to je často zdrojem problémů mezi různými věkovými skupinami lidí. Lidé si nerozumějí a vzájemně se nepřijímají, protože je zde nejasno právě ve věcech etiky. Často můžeme slyšet: „To za našich časů tak nebývalo...“ Tady rodiče přestávají rozumět svým dětem a děti často ani neposlouchají, co rodiče říkají. Je to starý problém, stará hra - nebo nebezpečný jev? Kdo má pravdu a kdo se mylí?

Odpověď není snadná, protože naše společnost se dnes už jen maličko zajímá o to, co nám lidem doporučuje Bůh - Stvořitel a Zákonodárce...

Mnoho lidí říká, že Boží zákon je staromódní; že svoboda se nemá omezovat, ale rozvíjet. Proto hodně lidí nechce ani slyšet, co je v Bibli napsáno jako Boží vzkaz. Bylo by totiž nutno vzít na sebe závazek.

Žalmista má jiný názor. Zákon nebrání rozvoji individuality. Používá různá synonyma, kterými charakterizuje Boží slovo. Boží slovo si navzdory času uchovává hodnotu, smysl a význam. Jeho čtení a slyšení nás posiluje, rozvíjí inteligenci, přináší radost a moudrost.

K zamyšlení

- ◆ Podle textu na dnešní den doplň seznam charakteristik Božího slova.
- ◆ Čím je Boží zákon dokonalý?

Čtvrtek

Jak 1,22-25

Jaký úkol má věřící v souvislosti s Božími příkázáními?

Past nedbalosti

Jakub říká:

- Uplatňujte Slovo, které slyšíte, nebud'te jen posluchači.

- Kdo poslouchá a zapomíná, je nestálý.

- Kdo poslouchá Slovo a také ho žije, je šťastný.

Apoštol upřesňuje, že zákon je zákonem svobody, protože Bůh osvobozuje od hříchu.

Věřící, který poslouchá pravdivá Boží slova, Boží zákon, ale nedbá jich nebo je opouští, je podobný tomu, kdo se uviděl v zrcadle, ale brzy zapomene, jak vypadal.

Když se to stane věřícímu v duchovním životě, můžeme říct, že ztrácí paměť. Je to duchovní amnézie a trpí jí mnoho lidí na světě.

Bůh tě nechce sevřít zákonem do nesnesitelných podmínek. Poznáním zákonitostí, které platí ve vesmíru a na této zemi, ti naopak nabízí tu dobrou, nejlepší cestu životem, která má smysl. Zákonem ti nabízí jistotu a orientaci. A také tvůj pravdivý obraz.

K zamyšlení

- ♦ Znáš morální zákony obsažené v Bibli? Pokud ano, cítíš se povinen je dodržovat?

Žalm 119,9

Co je účelem zákona? Jakou motivaci potřebujeme, abychom ho mohli dodržovat?

Zákon je Boží slovo

5

Zákon bychom neměli vnímat jako pouhý seznam toho, co máme dělat a co ne. Když ho vnímáme jako Boží slovo, když mu pozorně nasloucháme, stává se naším bohatstvím.

Bible je souborem a nositelkou Božího slova. Ukazuje nám smysl života. Pomáhá nám rozlišovat mezi dobrem a zlem.

Občanské zákony se stále upravují, mění i ruší. Nemůžeme ovšem mluvit o lásce občanů k zákonům země. Míváme k nim neutrální, chladný nebo mechanický přístup. K dodržování těchto zákonů nás určitě nemotivují city. Často se tyto zákony naplňují i bez ohledu na lidi samotné.

Boží zákon, o kterém zpívá žalmista, má za cíl posílit věřícího, přinést radosti a klid.

K zamyšlení

♦ Pročti se více veršů ze 119. žalmu? Co můžeš říct o zkušenostech žalmisty s Božím slovem?

Uložit

- Bůh nám dává úkoly, abychom si mohli uspořádat život. V Bibli je dostatek důkazů, které potvrzují tuto myšlenku. Kdo je ovšem rád v opozici, těžké chápe, jaké záměry sledoval Bůh, když dal lidem zákony.
- Věřící může najít v zákoně smysl života: cítí se svobodný, ale potřebuje opěrné body, které mu Bůh nechal na cestě jako znamení, aby mohl jít správným směrem.
- Boží zákon definuje takový rámec života, uvnitř kterého je možné prožívat štěstí. Nepopírá odpovědnost ani tvořivost a fantazii jednotlivce.

Otázky k diskuzi

1. Rozumíte tomu tak, že Bůh projevil svou laskavost tím, že dal lidem zákony? Vysvětlíte svou odpověď.
2. Co z morálního zákona na vás nejvíce působí?
 - jeho nesmlouvavost,
 - právnícké pojmy v některých formulacích
 - nebo to, jak významně může ovlivnit váš život?
3. Vidíte logický vztah mezi zákonem a láskou? Pokud ano, v čem spočívá?
4. Jaký je vztah mezi svobodou a existujícím zákonem?
5. Proč se před jedním a tímtéž zákonem někteří lidé cítí svobodní a někteří omezováni? V čem je skutečný rozdíl mezi těmito lidmi?

Pro mně nové:

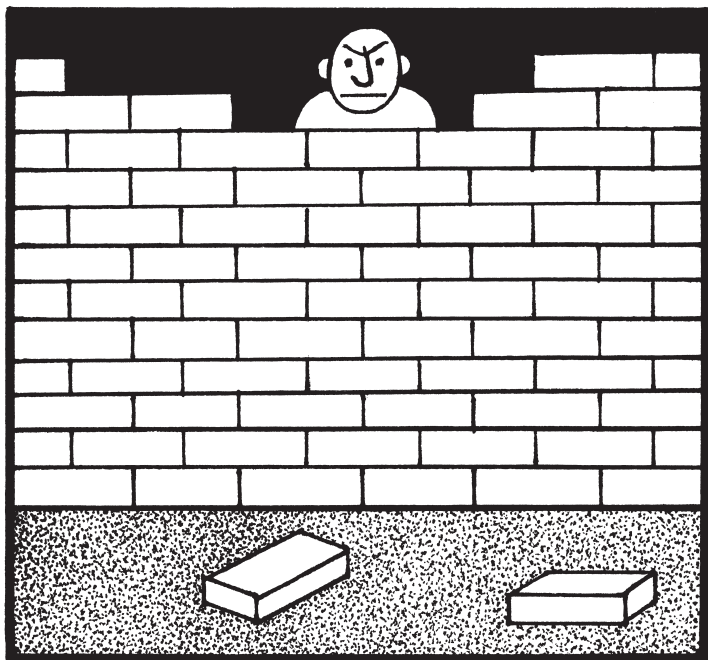
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Etika závislosti

„I chodil Henoch stále s Bohem...“ 1 Moj 4,24a

6

Bible nás vede k tomu, abychom vstoupili do vertikálního vztahu, který nás spojuje se Stvořitelem. To je to, co se nazývá náboženství. (Náboženství - religio znamená spojit, stisknout, dát k sobě.)

Toto náboženství, které spojuje nebe a zemi, se tě také týká. Nabízí se ti zde totiž kontakt, komunikace a naděje. Náboženství - křesťanství - o kterém mluvím, tě nevede k tomu, abys „bloumal po hvězdách“ (však také nejde o astrologii, zvěrokruh ani jiné podobně praktiky) nebo neplodně mysticky meditoval.

Biblické náboženství vede věřící (mladé, starší i nejstarší) k tomu, aby byli spojeni s životem nahoře, ve vesmíru, u Božího trůnu. Nabízí jim ale pevnou víru, trvalý pokoj v době krize a mimořádné chápání života. - Bude dobře, když co nejdříve poznáš, jak je tento vztah k Bohu pro tebe životně důležitý. Reagovat a odpovědět můžeš a musíš jen ty sám. V úkole tohoto týdne chceme sledovat, jakými zásadami - tedy jakou etikou řídili svůj vztah k Bohu (vertikální vztah) někteří konkrétní lidé.

Neděle

1 Moj 4,1-16

Jaká je souvislost mezi vertikálním vztahem člověk - Bůh a vztahem horizontálním člověk - člověk?

Pozor, nebezpečí!

Oba dva bratři přinášejí Hospodinu svou oběť, ale on přijímá jen jednu. Zdá se, že je to nespravedlnost, nedorozumění. Zvláště když Kain, jehož oběť nebyla přijata, je starší.

Čti Žid 11,4.

Ábel pochopil velké zásady vykoupení. Viděl v sobě hříšníka a poznal, že v jeho životě se Stvořitelem stojí mezi ním a jeho Bohem hřích a odplata za něj - smrt. Přinesl zabitě zvíře, obětovaný život. Tím uznal požadavek zákona, který byl přestoupen. Prolitou krví dokazoval, že spoléhá na budoucí oběť, na Krista, který zemře na kříži, a že důvěřuje ve smíření, které tím nastane. Proto Bůh potvrdil, že dělá správně - přijal jeho oběť.

Kain měl tutéž příležitost poznat a přijmout tyto pravdy, jako měl Ábel. Nebyl obětí jakéhosi svévolného záměru, podle kterého by byl jeden bratr vybrán, aby se zalíbil Bohu, a druhý, aby byl zavržen. Ábel si vybral víru a poslušnost, Kain nevíru a vzpouru. V tom spočíval celý rozdíl.

Čti 11 Moj 4,4 a 16; Iz 59,2)

Hřích není jen přerušení vztahu mezi Bohem a člověkem. Jde také o zeď, která se staví mezi dva lidi.

Čti Přísl 3,7; Žalm 51,9-14; 119,11.

V čem spočívá lék na narušený vztah k Bohu a k člověku?

K zamyšlení

- ♦ Vnímáš hřích jako trhlinu mezi Bohem a tebou? Myslíš, že tě hřích ohrožuje?

1 Moj 5,24; Žid 11,5.6

Co zahrnuje vztah k Bohu? Stačí víra, nebo je třeba něco více?

Aktivní víra

Dnes ti nabízím mimořádný životní příběh Henocha. Víme o něm jen málo. Chodil stále s Bohem a potom ho Bůh vzal a on neprošel smrtí. Je to krásné, že?

6

Co to znamená chodit stále s Bohem? Když s někým chodíme, musíme mít k němu důvěru. A také ho mít rádi. Henoch to zažil.

Je také nutné vědět, kam jdeme. Potřebujeme cíl. Když chceš v životě postupovat, žít smysluplně, musíš si stanovit cíl, prostě vědět, kam chceš dojít. Henoch našel svůj cíl: být s Bohem a u Boha.

Jak chodit s Bohem?

Chození s Bohem nepřipomíná vojenský řád. Kdo věří v Boha a chodí s ním, řídí se s důvěrou jeho Slovem. Ví o něm, že je spolehlivé (Žalm 119,8.105).

K zamyšlení

- ♦ Co znamená pro tebe chodit s Bohem? Jak to můžeš praktikovat v každodenním životě s kamarády...?

Úterý

Jan 3,16

Na čem stojí vztah mezi nebem a zemí?

Bůh nás miluje

Když Kristus vyslovuje toto velké evangelium, chce tím sdělit, že Bůh je především láska. Bůh tě miluje! To je ústřední poselství celého Písma.

Člověk byl při stvoření nadán schopností sdílet se, komunikovat a také mít citový vztah k jiným lidem. Jeho nejhlubší potřebou je milovat a být milován.

Někdy se to zdá složité, ale biblické zprávy tě ujišťují, že pro záchranu lidí je láska možná a nutná. Ježíš nezemřel na kříži proto, aby nás Bůh začal mít rád, ale proto, že nás Bůh miluje. Jedině Bůh může uspokojit potřebu lásky, sdílení a společenství, kterou do nás vložil.

Je to láska, která nás zahrnuje a přesahuje, protože přichází shora. Chce nás motivovat, proměnit náš život i životy jiných. Je dobré to vědět a říkat to. Nikdo to nemá právo tajit. Vyjmout z evangelia Boží lásku a dobrotu by znamenalo vzít evangeliu samotnou jeho podstatu. Asi jako bychom nebi vzali slunce.

K zamyšlení

- ♦ Jsi si jist, že tě Bůh miluje? Je Kristus jediným projevem této lásky?

Luk 18,18-30.

Jak prožívat tuto víru v Boha?

Výzva víry

Příběh z Luk 18 nám ukazuje, že není vždy snadné následovat Ježíše. Z rozhovoru Krista s mladým mužem vyplývá několik Božích požadavků:

- zachovávaní Božího zákona,.
- celé odevzdání se,
- schopnost seřadit si priority.

Podle těchto tří kritérií zjistíš, že vztah mezi nebem a zemí je celý životní program a že věřící člověk není pasivní, ale aktivní bytost.

Mladý, bohatý muž není daleko od správné cesty. Zná Boží slovo od dětství a dodržuje přikázání. Něco ale ještě hledá. Ježíšovo potvrzení jeho života? Jenže Kristova výzva se neseťkává u něho s pochopením: „Prodat vše, co vlastním, dát to chudým! Ten Ježíš přehání! Nestačí snad to všechno, co už teď dělám? Proč chce toho tolik?“

Váhá, protože má hodně majetku. A není schopen udělat tento rozhodný krok. Pro materielní bohatství nevidí bohatství duchovní, které je určeno těm, kdo se jednoznačně rozhodli pro víru. Snad je vztahem k majetku přímo omezen a nedokáže si stanovit správné pořadí hodnot. Všimni si, že Kristus zde neodsuzuje bohatství ani peníze. Zdůrazňuje jen, jak je pro bohatého člověka náročné považovat vstup do Božího království za nejdůležitější věc.

Víra je výzvou. Kristus nenechává člověka, který uvěřil, samotného a neodchází od něho. Říká mu: „Pojď za mnou!“ Co je v čase našeho života důležité? Co nejdříve vědět, co je nejdůležitější.

K zamyšlení

- ♦ Jak si představuješ svůj vstup do Božího království? Brání ti něco úplně se odevzdat Kristu?

Čtvrtek

Luk 6,46-49

K čemu vyzývá Ježíš své posluchače?

Stát na skále

Nevím, jak jsi ty spokojen se svým duchovním životem, ale já mohu říct, že někdy to opravdu nejde snadno. Mnoha křesťanům se stává, že jsou v depresi nebo je unáší rutina nebo názory druhých. Kristus ti nabízí žebříček hodnot, teploměr duchovního života.

Z textu na dnešní den jsou zřejmé následující stupně:

- přijít ke Kristu,
- poslouchat, co říká,
- žít to, co říká,
- mít jistý základ.

Když děláš a prožíváš Kristova slova, tvá víra roste, upevňuje se a ty stojíš na skále, na samotném Ježíši. Žádná duchovní bouře tě neporazí. Na tvou víru se bude útočit, někdy se možná zachvěje, ale protože jsi věrný Spasiteli, on tě ve zkoušce podrží a pomůže ti obstát.

K zamyšlení

- ♦ Když praktikujeme Ježíšova slova, můžeme mít z toho radost?

2 Tim 1,12

Jak vydržet a obstát ve zkouškách?

Zkouška, v které je možno obstát

Ve vertikálním vztahu mezi tvým Bohem a tebou není vždy vše růžové. Zůstávají nezodpovězené otázky, slzy, které snadno neuschnou, i nedořešené vnitřní a vnější konflikty. I když se obracíš v modlitbách

k nebeskému Otci, může se ti stát, že cítíš kolem sebe prázdno, připadáš si sám, daleko od Boha nebo jako by se dokonce vůbec neozýval, když nejvíce potřebuješ jeho pomoc a podporu.

Apoštol Pavel musel prožít takovou situaci, zvláště když dostával rány holí a slyšel slova, která ho ponižovala. Nejsme vždycky připraveni snášet pro Krista utrpení. V dnešní době mívají formu posměchu, odmítnutí skupiny, pohrdání nebo lhostejnosti. Byli bychom rádi, aby ostatní rozuměli naší víře a naději. Ale často to tak není. A my se někdy stydíme za svou víru, pochybujeme o Tom, ke kterému se obracíme, a o jeho činech.

Pavlův postoj si zaslouží pozornost. Říká jasně, že se nestydí za utrpení pro víru. Ví, komu věří, a je přesvědčen, že ho v poslední den uvidí. Potvrzuje zkrátka, že trápení a utrpení nejsou koncem všeho, ani koncem jeho víry. Naopak! Problémy ho proměňují a on už vidí za ně. Vidí také den, kdy mu Kristus dá odměnu - potvrdí se, že všichni, který mu věřili, milovali jeho slovo, respektovati jeho přikázání a těšili se na Ježíšův příchod, měli pravdu, nemýlili se.

K zamyšlení

- ♦ Jak prožíváš svou víru, když jsi mimo sbor, sám?
- ♦ Jak se můžeme připravit, abychom unesli zkoušku?

Uložit

- Ve vztahu, který spojuje věřícího s Bohem, existuje etika závislosti. Tím věřící dokazuje, že pochopil svou situaci.
- Věřící potřebuje stále Boží podporu a přítomnost jeho Ducha, aby mohl v životě obstát a také splnit svůj úkol. Tak se také scelují trhliny, které způsobil hřích ve vztahu mezi námi a Bohem. Bůh nabízí věřícímu vztah - lásku, která je zároveň řešením.
- Existence zla tíží celý lidský život jako nebezpečí. Toto nebezpečí je riziko, že se spolčíme se zlem. Abychom se vyhnuli tomuto nebezpečí nebo aby mohly být nepravěny už vzniklé škody, Bůh nabízí svou pomoc tomu, kdo si to přeje.
- Život závislosti je cesta k Bohu a chození s Bohem.
- Základní Boží vlastností je láska. Bůh si přeje, aby vztah, který nás motivuje a řídí naše rozhodování, spočíval na lásce: na lásce, kterou nám dává on, a na té, kterou čeká od nás.
- Každé tvé jiné životní zaměření, které se stává důležitější než vztah mezi tebou a Bohem, je překážkou tohoto vztahu.
- V kontaktu s Bohem dostáváš jistotu a sílu, které ti umožňují čelit problémům s důvěrou.
- Tento vztah se ale také může stát příčinu problémů pro ty, kteří mu nerozumějí nebo ho odmítají.

Otázky k diskuzi

1. Cítíte se závislí na vyšší síle?
2. Věříte, že Bůh vás opravdu každý den podporuje?
3. Jste přesvědčeni, že závislost na Bohu umožňuje růst?
4. S jakými problémy se setkáváte, když chcete budovat vztah k Bohu? Jak můžete tyto problémy překonat?
5. Jaké překážky stavějí na vaši cestu víry jiní lidé? Jaké překážky si na cestu stavíte vy sami? Překonáváte je nebo se jim vyhýbáte? Jak?
6. Co dobrého už vzešlo ze vztahu mezi vámi a Pánem Bohem? Stálo za to angažovat se a usilovat o tento vztah?

pro mně nové:

Neporozuměl jsem

moje rozhodnutí:

Etika vztahů

„Dům spravedlivého je rozsáhlou klenotnicí.“

Přísl 15,6a

Minulý týden jsme přemýšleli o vztahu, který spojuje člověka na zemi s Bohem na nebi. Kromě této vertikální osy má duchovní život samozřejmě i osu horizontální.

Oběma se zabývá Boží zákon. Desatero má dvě desky. Jak říkáme, ta jedna je o Božím vztahu k nám a o našem vztahu k Bohu. Ta druhá mluví o vztazích mezi námi lidmi.

Zabývejme se v tomto týdnu právě tou druhou deskou. Poznáme ovšem, že ji nemůžeme oddělit od desky první.

Neděle

1 Jan 4,18

Od čeho víra osvobozuje?

Osvobozující láska

Apoštol Jan, nazývaný apoštol lásky, napsal před 2000 lety tato slova o lásce, která osvobozuje od strachu. Když máme s lidmi dobře vycházet, nesmí být mezi námi přehrady, ale důvěra. Tak můžeme k nim klidně jít, mluvit s nimi, smát se, naslouchat jim a sdílet se s nimi. Chceme být milováni a musíme se učit milovat.

To prožil i Erik. Bylo mu osmnáct a už dlouho se cítil ve sboru sám. Stěžoval si, že ho nikdo v mládeži nebere. Nepochopil, že o začlenění do skupiny nerozhoduje skupina sama, ale že záleží také na jedinci. Vyčítal druhým, že nedělají to, co měl dělat také on sám.

Všiml si toho kazatel a hovořil s Erikem. Pomohl mu pochopit, že jsou lidé, kteří ho mají rádi, a že on sám Erikovi také důvěřuje. Erik začínal rozumět, že cestu do skupiny mládeže musí nastoupit i on sám. Nechal si říct, že i on musí udělat něco se svou uzavřeností a nepřístupností. I on se teď chtěl stát přítelem ostatních.

Postupně se situace měnila. Společenství mládeže se pro něho otevřelo a Erik se v něm cítil stále lépe. Nakonec poznal, že ti ostatní jim vlastně nikdy neopovrhovali, jak se domníval, ale že právě on nevyužil plno příležitostí, jak se s nimi setkat a navázat přátelství.

Dokonalá láska vyhání ven strach a motivuje jiné k lásce. Když chceš mít přátele, musíš být také ochoten být přítelem.

K zamyšlení

- ♦ Cítíš se integrován do sboru, do církve?
- ♦ Jsi dobrým kamarádem pro mladé lidi svého věku?

Přísł 15,1-10

Kdy máme aplikovat tyto moudré rady?

Žít „s našima doma“

Mnoho věřících lidí se chová excelentně v den bohoslužeb v církevním společenství. Když bohoslužby skončí a oni se vrátí domů, jejich projevy se změňí. Je to důkaz velké slabosti, nebo pokrytectví? Nebo je to deformovaná touha vypadat jako dobrý křesťan?

Víme, že Boží požadavky se týkají celé naší bytosti a v každou dobu, nejen příležitostně. Posvěcení věřícího (což je oddělení a celé odevzdání) se nepozná jen podle vnějšku. Důležité je, kým je, co dělá, jak myslí, co podniká... To je dílo každého dne, vždy a všude.

Žít s členy rodiny nebo ve skupině není vždy snadné. Rozdílné osobnosti, rozdílné názory, vkus a zájmy jsou někdy zdrojem nepochopení nebo sporů. Buďme vděční za lidi, kteří mají vnímavou citlivost a toleranci a pomáhají nám hledat cestu k vzájemnému porozumění, k posílení a prohloubení dobrých vztahů.

Možná patříš právě k těmto lidem. I ty můžeš pomáhat prohloubit horizontální vztahy, důležitý rozměr náboženství.

K zamyšlení

- ♦ Je prostředí rodiny ideálním místem, kde můžeš prožívat svou víru? Je to tam náročnější než jinde, nebo naopak?
- ♦ Znáš přísloví, že „kdo ob stojí doma, ob stojí všude“?

2 Moj 20,12

Jak máš ctít rodiče?

Respektovat rodiče

Bible připisuje rodině, a zvláště rodičům, velký význam. Páté přikázání vyzývá, abychom ctili své rodiče. K tomu najde každý více důvodů:

- dali ti život,

- starají se o tebe,

- chrání tě,

- pomáhají ti připravit se na život,

- umožňují ti poznat Boha atd.

Pomáhají ti vstoupit do života, přiblížit se ostatním, pomáhají ti na cestě k Bohu, zvláště když jsou sami opravdoví a upřímní věřící.

Slovo „ctít“ znamená v Bibli: „připisovat vážnost, hodnotu“, „pozvedat“. Ctít rodiče znamená respektovat je, věnovat jim pozornost. V podstatě to prostě znamená: milovat je.

Rodiče nemusí být pro nás „ti staří“, kteří ničemu nerozumí, protože jsou z jiné generace. Možná vidí svět jinýma očima, ale určitě nejsou slepí a nic neznající. Asi mají jiný slovník, ale rádi by ti toho tolik řekli. Není s nimi vždycky legrace jako s kamarády, ale chtějí tvé dobro. Když ti někdy řeknou „ne“, nechtějí tě připravit o radost a štěstí. Jejich postoje tě nechtějí brzdit, ale nasměrovat k dobrým věcem. Je pravda, že se občas mylí, ale ty víš, že nikdo není dokonalý. Přeješ si, aby ti rozuměli! Není problém! Rozuměj jim trochu víc i ty a uvidíš, že příště půjde vše lépe. Stane se, že někteří rodiče jsou nedbalí a o své děti se vůbec nestarají. Někteří dokonce děti opustí. Je to dostačující důvod, aby je neměly rády a nerespektovaly je? Je dobře, když každý umí rozlišit lidskou bytost od role, kterou není schopna plnit.

K zamyšlení

- ♦ Máš někdy touhu říct rodičům: „Mám vás rád“?
- ♦ Uvažoval jsi o tom, že můžeš být jednou také rodičem?

Žalm 128,3

Kdo má také mít užitek z tvé lásky?

Všichni za jednoho

Je to těžké, těžké a tvrdé, být členem rodiny! Některé dny je to doma k nepřežití. Je to zmatek a anarchie. Skoro jako den před revolucí. Každý chce mít pravdu, poroučet, vládnout. Projevuje se individualismus a egocentrismus.

Ale snad alespoň jeden v rodině má v tu chvíli otevřené srdce pro ty, kteří potřebují pomoc, i když jsou možná právě velmi nepříjemní. Právě ty můžeš být ten jeden, právě u tebe může v tu chvíli začínat láska. A právě ve vaší rodině se může projevit, může se stát zázrak smíření.

Tvoje rodina je podobně jako tvůj sbor, jako tvá církev skutečná, pokud pro ni žiješ, máš ji rád a angažuješ se pro ni.

K zamyšlení

- ♦ Myslíš, že dlužíš něco své rodině? A sboru?

Čtvrtek

Jak 2,14-18

Jak se projevuje tvá víra?

Tady nebo jinde

Jakub označuje skutečný problém. Víra může často být opravdu jen teorií, krásným vyprávěním o Bohu. Apoštol uhodil hřebíček na hlavičku. Víra se ztrácí, když z ní nic nevzniká.

Jugoslávie, Bangladéš, Afganistán... To nám něco říká. Místa, kde došlo k dramatům. Co všechno tam lidé postrádají, čím vším trpí! Humanitární organizace, nestátní organizace dělají vše možné, aby se postiženým ulevilo a pomohlo.. Určitě bys rád pro ně také něco udělal, ale jsou daleko, tak daleko! Pořádají se finanční sbírky, sbírá se šatstvo, kupují se léky... To je dobře. Je ale lepší, když pomůžeš někomu, kdo bydlí blíže. I blízko tebe lidé pláčící. Tiše. Tolik lidí různě strádá.

Nemůžeš nabídnout vše a všem. Přemýšlej, co můžeš nabídnout právě ty a komu. Stačí často tak málo, aby se něčí rty zase usmály, aby se sevřené pěsti otevřely v přijímající dlaně. Ve svém koutku můžeš udělat něco alespoň pro jednoho člověka. To by byl čin tvé víry. To ostatní přijde potom.

K zamyšlení

♦ Je v tomto individualistickém světě třeba stále se zabývat druhými lidmi?

Luk 10,25-37

Jaký základní požadavek má Bůh na člověka?

Kdo je můj bližní?

Tímto příběhem nám Ježíš chce dát pochopit, že autentický duchovní život se neprojevuje prostřednictvím organizací a systému, ale plněním úkolů - dobrotou a láskou.

Příběh, který čteš v 10. kapitole Lukáše, ukazuje, že i významné věřící osobnosti někdy nezvládly elementární duchovní naučení: milovat bližního a pomáhat mu - tedy tomu, kdo je v nějaké nouzi.

Příběh o samařanu po staletí neztratil svou sílu. Je stále aktuální. Před všemi dnešními věřícími každý den stojí, leží, sedí nebo klečí nějaký bližní. Jenže sobectví a individualismus mají navrch nad štědrostí, láskou a ochotou. Když si nedáme dobrý pozor, viditelně se šíří a zaplaví i náš duchovní život.

Kdo je můj bližní? Nemusíme být naivní ani neopatrní, když budeme projevovat lásku, kterou do nás vložil Bůh.

K zamyšlení

- ♦ Myslíš, že je to riskantní být v dnešní společnosti dobrý a štědrý?

Uložit

- Bůh tě miluje láskou, která tě osvobozuje. O tu lásku se máš dělit. Milovat Boha znamená milovat i vaše doma, respektovat je a podporovat.
- Vztah lásky se tak šíří i na další bližní, ať jsou blízko nebo daleko, ať je znáš nebo ne. Přijmout lásku - to neznamena konec. O lásku se máme dělit. Ono jí přitom neubývá. Dlužíme ji jiným.
- O lásku, kterou tě miluje Bůh, se máš nejdříve dělit s těmi, s kterými žiješ.
- Tvoji rodiče si zaslouží mimořádné místo ve tvých vztazích k bližním (v horizontálních vztazích).
- Lidé, kteří žijí v jakýchkoli problémech a bídě, se mají stát předmětem tvé pozornosti. Pro ně se máš angažovat.
- Žádný předsudek ti nemá bránit pomoci těm, kteří pomoc potřebují.

Otázky k diskuzi

1. Je jednoduché mít rád?
2. Existuje přirozená láska a láska vynucená?
3. Když zvážíme mentalitu dnešní společnosti, můžeme říct, že mít rád bližního není riskantní?
4. Je lehčí mít rád lidi, které znáš, nebo ty, které neznáš? Proč?
5. Co s sebou nese etika rodinných vztahů?
6. Jak najít hranici mezi službou druhým a soustředěním na sebe, tedy mezi altruismem a egoismem?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Etika radosti

„Dokonalá láska strach zahání...“ 1 Jan 4,18

8

Někteří křesťané prožívají smutný život. A není to proto, že by prožívali hodně utrpení. Sami se možná domnívají, že být křesťanem je hodně těžké, a toto pojetí šíří i kolem sebe.

Víme, že naděje se splní, že plná radost přijde, ale ještě není zde. Je pravda, že žijeme nadějí. Ale křesťan má i zde na zemi důvody k radosti, které nemají nevěřící lidé.

Štěstí není utopie. Když respektujeme zákonitosti, které nás učí Boží slovo, neubírá nám to radost. Někteří křesťané jsou příliš smutní spíše proto, že neznají hloubku a možnosti, které Boží slovo a jeho zákon skrývá.

Neděle

Fil 4,4

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!

Šťastní, že můžeme následovat Ježíše

Apoštol Pavel vyzývá křesťany k radosti. Bezpochyby ví, že jsou křesťané, kteří se neumějí radovat. Nepoznali totiž v křesťanství důvody k radosti. Znáš je?

Copak ti smutní věřící nemají naději? Nebo jsou události jejich života smutnější než radost, záchrana a perspektiva, kterou nabízí Ježíš ve svém Slově?

Křesťané, kteří projevují radost, umějí čerpat sílu. Potřebují ji k překonávání zkoušek, pokušení a smutku, který by jim bránil plnit jejich životní úkoly.

Velkým zdrojem jejich radosti je schopnost milovat. Schopnost lásky, která je motivována láskou Boží. Boží láska, která vždy hledá řešení, inspiruje tyto toužící lidi k tomu, aby i oni srdcem vymýšleli, kde mohou projevít lásku a pomoci jiným k radosti.

K zamyšlení

- ♦ Můžeme mít stále radost v Pánu i při všech problémech, které má naše společnost?

Ef 4,29-31

Jakých pocitů se máme zbavovat?

Hořkost je překážkou růstu I

Apoštol Pavel zdůrazňuje, jak potřebujeme souznění s Duchem svatým. Zároveň nás vyzývá, abychom se zbavovali zahořklosti, tvrdosti, nesmiřlivosti a všech druhů nenávisti. To by bylo překážkou díla Božího ducha v nás.

Než Ježíš odešel od učedníků, slíbil jim příchod Utěšitele. Lidé, kteří chtějí žít radostně v Kristu, budou uspokojeni v té míře, jak dovolí Duchu svatému, aby je potěšoval.

I mezi věřícími jsou lidé, kteří ještě nedovolili Duchu svatému, aby v nich působil, a proto jsou zahořklí, tvrdí i nepřístupní, a proto také nešťastní. Na to se váží zlé myšlenky a zlá slova, která ubližují těm, kdo je říkají, i těm, kdo je slyší.

Když se chceš cítit dobře, dovol ještě dnes Duchu svatému, aby tě začal proměňovat a pomáhal ti jednat. Nenechej se zničit zahořklostí. Je to jed, který přináší s sebou jen smutek. Na něj se váže pomstychtivost, ponižování a zklamání.

Je možné věřit a růst v Kristu, když dovolíš Božímu duchu, aby tě zbavil všech těchto záporných projevů.

Nenech se nakazit těmito viry!

8

K zamyšlení

- ◆ Když přijdou šedé dni, pros Božího ducha, aby ti pomohl z nich vyjít.
- ◆ Je zahořklost přirozený pocit?

Úterý

Ef 4,26

Jak přemoci hněv?

Hořkost je překážkou růstu I

Zahořklost je pocit, který nikdo nedokáže příliš dlouho skrývat, protože důsledky je brzy cítit. Hořkost a zloba se mohou stát jedem pro lidskou bytost, jedem s katastrofálními účinky. Vedou k duchovními zmatku a izolují i věřícího od jiných lidí. Hořkost láme vztahy mezi lidmi a vede je k tomu, aby se každý uzavřel sám do sebe a druhým už nedůvěřoval.

Zahořklost působí v životě lidí politováníhodné změny:

- Narušené vztahy dovolí tmě, aby se šířila.

Čti 1 Jan 2, 11.

Nesmíme se ukolébat iluzemi. Zloba zkreslí naše vidění a zatemní vnímání věcí a lidí kolem. Úsudek se pak zkresluje a lidé pronášejí slova, která kdysi ani říci nechtěli.

- Narušené vztahy vedou k ignorování druhých.

Když se naruší vztahy a zabydlí se zloba a zahořklost, srdce má tendenci ztratit vnímavost a stává se necitelné. Zabydlí se lhostejnost a člověk zasažený problémem se uzavře sám do sebe, ignoruje ostatní, stane se soběstředný. Zatemnění, o kterém jsme se zmínili výše, se změní v chlad.

- Narušené vztahy brání rozvoji.

Nikdo není šťastný, když je docela sám. Dobré vztahy jsou znakem určitého rozvoje. Narušit je znamená zbrzdit tento rozvoj a štěstí. Vysoký počet rozvodů, rozchodů, frustrací v manželství i rozbitých přátelství je odrazem ztráty porozumění a citlivého vnímání.

K zamyšlení

- ♦ Jak můžeme překonat hořkost? Jsi spokojen se vztahy, které máš k lidem právě v současné době?

Mat 6,12

Odpouštíš?

Radost z odpuštění

Znáš modlitbu „Otče náš“? Víím, že je to zbytečná otázka. Ale dovol další. Když se modlíš tuto modlitbu, máš vždy klid v duši, když říkáš: „... jako i já jsem odpustil...“?

Ten, kdo odpouští, osvobozuje se od zbytečných zátěží. Otvírá své srdce vlivu Ducha svatého. Umožňuje, aby se stalo něco lepšího, je schopen něco lepšího prožívat a něco lepšího dělat.

Vím, že není vždycky snadné odpustit, zvláště když máš pocit, že jsi nebyl pochopen, že se s tebou jednalo nespravedlivě, že ses zklamal v blízkých lidech (nejsnadněji v těch, na které jsi slepě spoléhal). I tehdy tě Kristus vybízí, abys odpustil jako on odpustil nám všem. Čím více jsi trpěl pro křivdu, kterou jsi teď odpustil, tím více lásky se rozprostře kolem - ve tvém srdci i v srdcích jiných.

Je pravda, že někteří lidé mohou odpuštění špatně pochopit, možná dokonce jako hloupost nebo naivní postoj. To se může stát zvláště dnes, kdy každý chce vše pro sebe. K nepochopení tvého odpuštění může dojít tím snadněji, čím více přibývá na světě zla a nespravedlnosti.

Když chceš však být ve své víře šťastný, vždycky uplatňuj radu svého Pána: odpouštěj. Je to těžké, ale ne nemožné. Vyzkoušej to a uvidíš svůj život jinak.

8

K zamyšlení

- ♦ Proč dokáže odpuštění přinést lidem štěstí?
- ♦ Cítíš, že je tvým úkolem odpouštět?

1 Jan 1,9

Jak můžeme být osvobozeni od viny?

Odpuštění

Odpouštět jiným je vznešené a obohacující. Když odpustíme, duchovně rosteme. Možná je mnoho tvých mladých přátel neklidných a nespokojených, protože jsou sami zdrceni tíhou svých vlastních vin.

Možná ten pocit prožíváš také a už dlouho. Je čas se ho zbavit. Ale pozor! Nejde o to snažit se umenšit svou odpovědnost nebo vinu, nejde ani o to najít omluvy nebo záminky, jak vysvětlit svůj hřích. Je třeba být čestným a rozumným a uznat, co jsi udělal špatně. Zde je ale místo, odkud nemůžeš bez víry jít dál. Je třeba věřit v odpuštění, které ti udílí Ježíš, když mu vyznáš své viny.

Společnost, v které žijeme, nefunguje většinou podle tohoto morálního pojetí věcí. Co je nesprávné pro tebe, nemusí být nutně takové pro neobrácené lidi.

Není tvým úkolem nést stále tíhu svých vin. To nedělej. Nakonec to ani nedokážeš. Ježíš Kristus to už udělal za tebe.. Nesl tvé hříchy, aby tě od nich osvobodil. A když On sundá z tebe tvá závaží, dívej se i ty na sebe jako na člověka, kterému Bůh odpustil. Bůh ti odpouští, když uděláš krok pokání, a přeje si, aby ses cítil opravdu ospravedlněný, osvobozený, zbaven pocitu studu, viny, nedůvěry a hanby. Když tě Bůh osvobozuje, proč čekáš? Žij jako ten, koho osvobodil.

Když chceš být šťastný, hluboce prožij Boží odpuštění. Když ti Spasitel odpouští, nikdo, ani ty, nemáš právo připomínat staré chyby.

K zamyšlení

- ♦ Máš jistotu, že ti Bůh skutečně odpustil? Věříš, že v odpuštění je osvobození? Prožil jsi to?

Jak 1,1; 1 Kor 10,13

S pokušením se setkáváme denně. Je to hřích nebo otevřené dveře k hříchu?

Past pokušení

Bible nás varuje před Istí satana, který stále znepokojuje věrné věřící, aby je přivedl k pádu. Má jistě celou sbírku zbraní proti tobě. Jsou to pokušení, kterými chce narušit tvůj vztah k Bohu a k jiným lidem, a tak tě svést z cesty.

Pokušení je nabídka, abys udělal opak toho, co si přeje Bůh. Apoštol Jakub připomíná, že původcem pokušení není Bůh, protože od něho pocházejí jen dobré věci. Pokušení naopak vychází z ducha, který se snaží překroutit Boží zákony. Ten vede lidi k tomu, aby si vybrali cestu, která nevede k životu, aby jednali proti všem naučením Ježíše a proti moudrým radám Božích mužů.

Pokušení není ještě hřích. V blízkosti pokušení je ale šikmá plocha, po které se snadno dostaneme k pádu. Proto Kristus vyzývá, abychom se modlili: „A neuvod' nás v pokušení, ale vysvobod' nás od zlého.“

Pokušení nemá ďábelskou ani žádnou děsivou barvu. Praxe ukazuje, že je vždy zajímavé, přitažlivé a „normální“. Může se týkat běžných oblastí života: oděvu, stravy, sexuálního života, volného času, knih, filmů, časopisů, konverzace... Často působí na naše smysly.

Ted' to to víš. Máš ale také právo na spoluhráče: tvou zárukou je přítomnost Ježíše ve tvém srdci.

K zamyšlení

- ♦ Co rozumíš pod výrazem: „hrát si s ohněm“? Potkáváš často na své cestě pokušení?

Uložit

- Pavlova výzva k radosti v Pánu může změnit postoj některých lidí. Když tě Ježíš osvobodil od morálního zla a když věříš v jeho spasení, tvá radost přijde.
- Naděje dává tvému životu smysl a přináší ti vnitřní pokoj, který nikdo nemůže ukrást ani smazat. Tento klid ti umožní zvítězit nad hořkostí a zlobou a proměnit je v radost.
- Smysly jsou branou do našeho nitra. Umožňují přístup do srdce. Je tedy nutné dbát na to, aby fungovaly filtry, které nedovolí, aby něco ničilo naše vnitřní štěstí.

Otázky k diskuzi

1. Jak můžeme být šťastní při respektování biblické etiky?
2. Je ve vašem sboru radost?
3. Umíš vysvětlit následující pojmy:
 - tolerance
 - hořkost
 - odpuštění
 - zloba ?
 Jak souvisejí se štěstím křesťana?
4. Co můžeme dělat pro to, abychom měli v nitru klid, prožívali radost a chránili se před tím, co by narušilo náš vnitřní pokoj?
5. Co tvoří překážku odpuštění, kterým máš odpustit? Co může bránit, abys odpustil sám sobě?
6. Jak máš chránit své smysly, aby přispívaly k tvé duchovní pohodě?

Pro mně nové:

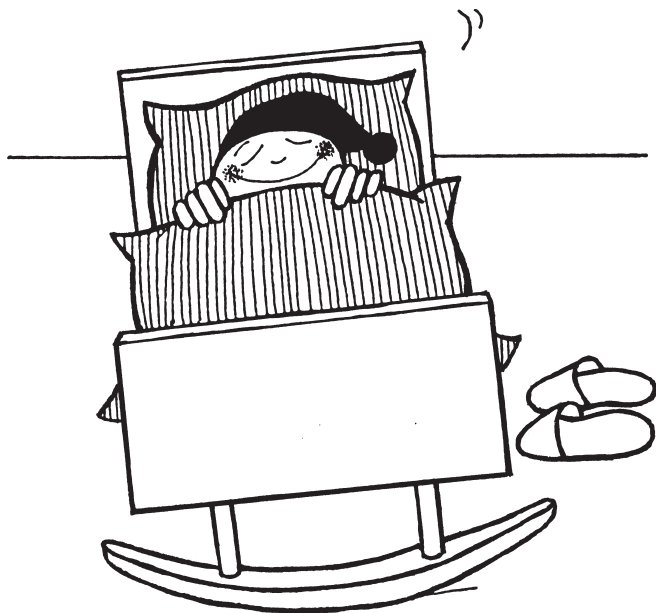
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Etika ve stavu pohotovosti

„Bud'te jako lidé, kteří čekají na svého pána..., aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře.“ Luk 12,36

Úkoly, které studujeme, se váží k etice, tedy k jednání a morálním postojům, které zaujímáme vůči skutečnostem, vůči lidem i vůči věcem.

Zásady našeho chování, etika, jejíž východiska hledáme v Bibli, neplatí jen pro život v rodině a ve sboru, ale v celém životě, až do Kristova příchodu. Očekávání Ježíše Krista je neslučitelné s životem, který nemá zásady.

Svoboda neznamená pro křesťana dělat, co chce, ale spíše vědět, co chce dělat. Potřebujeme jasně znát důvody, proč se pro určité jednání rozhodujeme.

Když budeš takto očekávat Kristův příchod, budeš stavět stavbu svého života na pevných základech, které ti nabízí Bůh ve svém Slově.

Neděle

Jan 14,1-3

Jakou důležitost připisuješ Kristovu příchodu?

„Opět přijdu“

Adventismus (z latinského „adventus“ - ten, který přichází) existuje proto, že Kristus dal lidem slib, že přijde. Bible o tom mluví jasně a není důvod tomu nevěřit.

Na tomto slibu je důležité, že ho říká sám Ježíš osobně. Církev může na to spoléhat a věnovat tomu slibu veškerou pozornost.

Na základě Bible rozumíme, že dějiny světa jdou právě tímto směrem. Ve školních učebnicích ani v projevech politiků nenajdeš ani náznak o tomto zaslíbení, ale ono přesto zůstává cílem lidských dějin. Kristův návrat je závěrečná fáze díla spasení, které se koná pro člověka.

Všechny církve se nezaměřují na kázání této zvěsti a všichni křesťané jí nevěnují stejnou pozornost.

K zamyšlení

♦ **Věříš vážně v Kristův příchod?**

Mat 24,36.44

Čekání se zdá dlouhé. Selhalo zaslíbení?

Opozdil se?

Existují věci a události, které berou odvahy a naději, možná přímo vedou k tomu, že křesťané zapomínají na Kristův návrat na zemi. I čekající křesťané slábnou, když se Pán nerací. Začínají být lhostejní.

Pozor! To je velké nebezpečí pro věřící.

Každý den je potencionálně dnem Kristova návratu. Když Ježíš vyzýval učedníky, aby bděli a modlili se, vedl je tak k tomu, aby byli stále ve stavu pohotovosti, ve střehu, aby neusnuli kvůli pasivitě a nedbalosti. Naděje a víra v jeho návrat, jsou každodenní záležitostí, a to po celý život.

Heslo je jednoduché: být připraven! To znamená víc než připravovat se, víc než jen myslet na Kristův návrat. Být každý den hotov.

Otázka, kterou si máme klást, nezní, zda se Pán opozdil, ale spíše, zda jsme připraveni.

K zamyšlení

- ♦ Týká se tě nějak Kristův příchod dnes?

Úterý

2 Petr 3,8-14

Jak můžeme uspořádat Kristův návrat?

Aktivní očekávání

Petr zdůrazňuje potřebu aktivního čekání. Apoštol se soustřeďuje na Kristův návrat a připomíná věřícím hrozné události, které se budou dít ke konci dějin světa. Nechce strašit, ale vyzývá k zaujetí jasného postoje na Boží straně.

V tomto smyslu je věřící vyzván k čistotě a věrnosti. A také k radosti, protože Bůh slíbil, že stvoří nový svět, kde bude přebývat spravedlnost.

Když rodiče očekávají návštěvu, rozumí se samo sebou, že se byt dá do pořádku, že vše bude na svém místě, budou se podávat osvědčená jídla...

Být připraven, bez skvrny a vady v pokoji! Tak nás chce Pán najít. To znamená úplně se odevzdat Bohu. Nedovolit, aby nás cokoli odklonilo od očekávání.

K zamyšlení

- ♦ Je Petrovo pozvání realizovatelné?

Mat 24,45-51***V čem spočívá aktivní očekávání?***

Věrný úkolu

Představ si na chvíli, že vyučující odejde na několik minut ze třídy. Jako obvykle všichni začnou mluvit a třída hlučí. Je to tak vždycky a všude. Ale vždycky je také pár žáků, kteří tu dobu využijí k přípravě na další vyučování. Učitelova nepřítomnost pro ně nutně neznamená, že nemají co dělat nebo že dělají cokoli. Oni vědí, na co se zaměřit.

Kristus předvídal, že čekání bude dlouhé, a věděl, že mnoho věřících bude mít sklon říkat jako špatný služebník: „Můj pán nejde!“ Zdánlivé opoždění Pána není záminkou k nedbalosti a nepořádku. Věřící nemá duchovní prázdniny.

Dobrý věřící je podobný služebníkov, který je vždy věrný svěřenému úkolu, tomu místu, které zastává, ať mistr přichází nebo ne. Není zneklidněn, ale stále pracuje. Využívá své hřivny v domě, kde mu mistr svěřil úkoly. Jeho zaujatost pro službu je úměrná radosti, kterou prožije jeho pán i on sám, až se pán vrátí a ocení jeho věrnost.

9
K zamyšlení

- ♦ Jak rozumíš věrnosti a opatrnosti služebníka z tohoto podobenství?

Mat 25,1-43

Jak nepřijít na toto setkání pozdě?

Klamný dojem

Co vše se dovídáme z podobenství o deseti družičkách?

- pošetilých i rozumných bylo stejně,
- všechny měly lampy,
- všechny čekaly stejnou událost,
- všechny patří do jedné skupiny,
- vypadají podobně,
- všechny přemohl spánek,
- všechny se probudily ve stejnou chvíli...

Existuje ale také zásadní rozdíl: pět z nich si nezajistilo dostatek oleje pro dlouhé čekání. Nepředpokládaly, že se čekání tak protáhne. Neprojevily se jako rozumné a opatrné. Kromě tohoto nedostatku by byly vzornými hosty na svatbě. Proč odmítají rozumné družičky půjčit těm druhým olej do lamp? Žádná ho nemá dost pro dvě lampy. Poselství tohoto Ježíšova podobenství tedy je: osobní příprava a osobní rozhodnutí. Nejde o sobectví ani skrblictví.

Je důležité, aby každý věděl, v které skupině očekává. Čekáš na Kristův příchod jen proto, že ho čekají i jiní? Nebo máš osobní víru a jasný osobní postoj?

K zamyšlení

- ♦ Chceš se Pánu cele odevzdat a každý den moudře očekávat?
- ♦ Co představuje olej v lampách družiček?

Mat 24,23-28

Jaké nevěrohodné zprávy o Kristově příchodu kolují v dnešní době?

Nedůvěřuj imitacím

Prostředí věřících lidí není chráněno před nebezpečím úskoků a omylů. Stačí číst dějiny křesťanství, abychom tomu lépe rozuměli. V textu, který jsi četl, varuje Kristus před falešnými křisty a falešnými proroky. Kristus je „pomazaný“, „mesiáš“.

Prorok v biblické mluvě je ten, kdo mluví ve jménu a na místo jiného, tedy mluvčí. Sděluje to, co mu Bůh předal, a nemá právo vymýšlet nebo měnit zprávy, jak by se mu zdálo vhodné.

Kristus-mesiáš i proroci dostali tedy zvláštní úkol od toho, kdo je poslal. Bůh má své proroky a svého Mesiáše. Když Bůh věnuje pozornost falešným prorokům a falešným křistům, je to proto, že existují. V dějinách už byli a existují i v naší době. Někteří se považují za mesiáše, záchrance, jiní za Boha - a strhují křehké duše. Je důležité orientovat se v kázání a chování všech těchto osob, které mluví v Božím jménu. Normou pro to je Bible a z toho vyplývá, jak je důležité pravidelně a vážně studovat naučení, která obsahuje.

Nedůvěřuj imitacím, protože v době čekání se objeví řada duchovních vůdců, kteří budou chtít vést lidi do Božích pseudo-království. Nespadni do jejich pastí. Vždy ověřuj Bibli, zda tito muži nebo ženy mluví ve jménu Božím, nebo ve vlastním jménu.

Skutečný, jediný Kristus, přijde viditelně a ne skrytě v nějaké skupině nebo sektě. Pravý Kristus je ten, který přinese vzkříšení a věčný život pro věrné. To bude celosvětově zřejmé. Varuj se napodobenin.

K zamyšlení

- ♦ **Hledej biblické texty, které mluví o době konce a chování věrných věřících. Jaký smysl má Kristův návrat pro dějiny lidstva?**

Uložit

- Kristus přijde brzy! Ty to víš a jistě ho čekáš. Věříš v jeho zaslíbení a zařadil ses do tábora adventistů, čekajících křesťanů?
- Dnes žijí očekávající mezi dvěma dějinnými událostmi. Ta první se už stala: první příchod Mesiáše, jeho dílo mezi lidmi, vítězství nad smrtí. Ta druhá se ještě nesplnila: příchod Pána ve slávě, vzkříšení mrtvých a znovuzřízení všech věcí, ustavení království míru, spravedlnosti a lásky.
- I když máme dojem, že Ježíš s návratem váhá (můžeme mluvit o zpoždění, když datum nebylo určeno?), on se vrátí.
- Čekání na Krista není nicnedělání. Je to činnost, věrné plnění jeho poslání, které svěřil lidem před svým odchodem.

Otázky k diskuzi

1. Věříte opravdu, že Kristus přijde?
2. Jak můžete být stále připraveni a přitom žít také pro společenství kolem sebe?
3. Je možno demaskovat falešné kristry?
4. Je možno uspišit Kristův příchod?
5. Kristus může přijít velmi brzy. Může ale také přijít později. Proč nás nechává v této nejistotě? Co z toho vyvodíte pro svůj každodenní život.
6. Jak můžete správně aplikovat (jak jsme ji v této lekci pojmenovali) „etiku ve stavu pohotovosti“?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

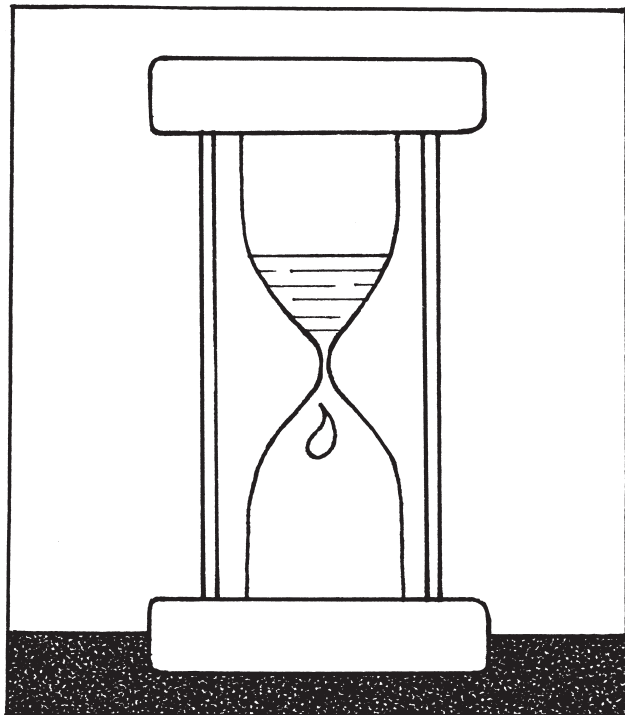

Moje rozhodnutí:

Sny a hrůza z konce světa

„Každý necht' má jistotu svého přesvědčení.“

Řím 14,5b

Jistě se shodneme v tom, že kvalitně se člověk rozhoduje pro určité konání, když má dostatek informací a může vše zvážit. Tento týden bychom chtěli více pochopit lidi v jejich nahlížení na konec světa.

Pro přehledné zjednodušení můžeme říct, že v této věci existuje skupina pesimistů, dále skupina optimistů a skupina křesťanů. Vedoucí třídy vaší sobotní školy si vytiskne test, podle kterého budeš moci zařadit do některé z těchto skupin i sám sebe.

Samozřejmě si jako adventista přeji, aby tvé chápání konce světa bylo založeno na dobrém porozumění třetího, Božího řešení.

Církev ti může pomoci rozumět těmto událostem, ale také vírou žít a růst. Chce ti pomoci najít cestu k životu.

Neděle

Žalm 120,7

Kdo volí válku?

Atomová hrozba

Lidstvo se stále více snaží chránit před hrozbou jaderných zbraní a zbraní hromadného ničení, před terorismem, protože schopnost sebe-destrukce lidstva je děsivá.

Je jistě mnoho lidí, kteří věří, že atomová zbraň může způsobit destrukci země. Musíme říci, že mnoho křesťanů, kteří mají povrchní znalosti Bible, spojuje zničení země ohněm, o kterém mluví apoštol Petr, s explozí atomové bomby. A tak si někteří křesťané představují konec světa takto a bojí se ho. Řekneš, že je čeho se bát. Máš pravdu?

Čti Mat 24,6.

Co z toho vyvozuješ?

Kristus říká, že války mají přijít, ale ne hned bude konec. Země tedy nebude zničenou válkou, ale jak říkají verše Luk 21,25.26, sám Ježíš učiní konec dějinám hříchu. Bible říká, že Bůh učiní nový, dobrý svět. Když to víš, můžeš být křesťanem „klidné síly“.

Přesto patří k tomuto pochopení o konci světa ještě další věc. Bůh vidí v tobě člověka odpovědného za to, co se děje kolem. Máš stále zaujímat takové postoje, které chrání tuto zemi, protože byla lidem svěřena. Čti 1 Moj 2,15.

K zamyšlení

- ♦ Jaké představy o trvání světa mají tvoji spolužáci?

Iz 51,6

K čemu přirovnává Izajáš situaci země?

Vyčerpaná země

Realita dnešního světa je taková, jak píše Izajáš. Ekologická rovnováha země je velmi narušena. Pesimisté, jak jsme si označili jednu skupinu čekajících konec světa, vidí ekologickou katastrofu jako nevyhnutelnou. A skutečně je proč být na poplach.

Bývalý pracovník OSN odpovědný za oblast prostředí Maurice Strong řekl: „Znečištění zapříčiní nesnesitelné sociální a politické napětí, které se projeví prudkým růstem násilí a nebývalých činů lidí a celých populací bez naděje.“

Země je bezesporu velmi poškozena politikou, která stále zvyšuje produktivitu a které jde o zisk, a to na úkor přirozené rovnováhy.

Je dobře, když si uvědomuješ závažnost doby, v které žijeme. Mnoho vědců, politických a jiných odpovědných činitelů je zděšeno a volá po nápravě, aniž by byli křesťany.

Čti Žalm 115,16.

10

K zamyšlení

- ♦ Čti 3 Moj 25,1-7. Co nás učí tento zákon daný Izraeli o tom, jak má člověk zacházet se zemí?

Úterý

Žalm 146,3.4

Co ukazuje hranice lidských možností?

Technika, která má zachránit

Ve své práci z oboru politických věd dochází Patrick Agadec k závěru, že na pokraji 21. století je třeba zintenzivnit produkci, aby „byl zajištěn reálný postup při uspokojování lidských potřeb“. Jinak řečeno: lidé budou uspokojeni, jen když budou ovládat techniku a když bude přiměřená produkce.

Tento vědec počítá s inteligencí, vůlí a uvědomělostí každého člověka, které mají stabilizovat společnost. Člověku v tom směru pomohou technologické objevy. Co lze, podle tvého poznání, v tomto přístupu kritizovat?

Čti Mat 4,4. Zde mluví Ježíš o chlebu, který jíme každý den, a o Božích slovech. Je zřejmé, že strava samotná neučiní člověka šťastným a nenaplní jeho život.

Technický pokrok na příklad v oblasti přírodních věd, v medicíně a jinde, významně pomáhá lidstvu. Problém spočívá ale v něčem jiném. Je vyjádřen v otázce, zda můžeme tolik důvěřovat v technický pokrok a očekávat, že zachrání svět od jeho konce. Můžeme rozumně přijmout tak optimistický postoj? Tuto otázku je třeba si klást.

K zamyšlení

- ♦ Co je základním poselstvím verše Mat 4,4?
- ♦ Jak ho vidíš v souvislosti s technickými vymoženostmi, které sám používáš?

1 Moj 1,28; 4,7

Je člověk schopen vládnout všemu?

Člověk pánem všeho

Člověk dostal pověření spravovat zemi. Měl schopnost říct ano nebo ne vůči zlu.

Přečti si pozorně úvahu francouzského politika Michela Poniatského, který má plnou důvěru ve schopnosti člověka: „Poté, co ovládl přírodu, naučí se člověk ovládat sám sebe. Celá historie lidstva prokazuje v tom směru úžasný pokrok. Není důvod, proč by neměl pokračovat... Člověk musí vědět, že taková budoucnost závisí pouze na něm. Musí dlouho hledat a přemýšlet a potom může budovat. Dům, v kterém bude zítra bydlet, bude takový, jak si jej on bude chtít postavit. Prohra i sláva závisí pouze na něm.“ („Volba naděje“, str. 251)

Tento muž patří k optimistickému proudu. Obhajuje myšlenku, že člověk si v každém problému bude umět poradit, že člověk s úžasnou schopností sebeovládání dokáže zajišťovat na zemi stále vyrovnanější prostředí.

Jiný politolog, prof. P. St Marc obhajuje myšlenku, že člověk svou moudrostí ovládne svou velkou sílu. Všichni takoví myslitelé jsou humanisté.

Bůh si přeje, aby ses rozvíjel po všech stránkách. Ty první jsi za to zodpovědný. Bůh zná ovšem křehkost lidské bytosti a její limity. Trvalý, harmonický život je zajištěn jen v Bohu.

10

K zamyšlení

- ♦ Co říkají o vládnutí člověka verše 1 Moj 1,28 a 1 Moj 4,7?
- ♦ Čím se liší tyto texty od prohlášení Michela Poniatského?

Žalm 11,4-6; Abakuk 3,6

Co vyplývá z Božího pozorování člověka?

Jak vidí člověka Bůh

Bůh ví přesně, co se děje na naší planetě. Zná dopředu výsledky snah politiků, státníků, revolucionářů, filozofů i duchovních. Bůh ví, že mnoho těchto vlivných mužů se snaží zajistit ne snad ráj na zemi, ale optimální podmínky pro život a rozvoj lidstva.

Čti Iz 66,1-4.

V tomto textu se Bůh představuje. Vyjadřuje, jaký má vztah k lidem a ke zlu. Právě proto, že je Bohem, vidí vše daleko šířeji než my lidé. Vždyť nás naprosto přesahuje.

Čti Iz 55,8.9.

Bůh vidí, jaký dopad má zlo, které se zabydlelo na naší zemi. Velký protestantský myslitel Jacques Ellul říká: „Myslím, že z Bible jasně vyplývá, že síly zla dělají ze země peklo a že neexistuje jiné peklo než naše země, zvaná také krásná zahrada. Tyto síly temnot sledují jasný cíl. Snaží se vést ty, kteří milují Ježíše, aby dělali opak toho, co Bůh očekává.“

Bůh ví všechno, zná naše snahy i slabost. Člověku by řekl asi toto: „Jsi, člověče, schopen velkých věcí, krásných, dobrých, ale nedokážeš zničit zlo.“ Definitivně vyřešit tento problém může jenom Bůh.

K zamyšlení

- ♦ Když budeš respektovat a prakticky uplatňovat to, co říká Bible, pomůže to nastolit harmonickou společnost?

2 Petr 3,9.10

Jaká je Boží vůle?

Bůh zaujal postoj

Kristus se dříve nebo později vrátí. „Zastaví se práce na poli, přeruší se řeč lidí, skončí jednání a každá lidská činnost. Pracovní plán na ten den nebude dodržen...“ (Jacques Doukhan)

Bůh konečně odpoví na všechen křik a utrpení. Je nutné, aby sestoupil. On sám už také nemůže snášet pohled na zemi, kterou stvořil krásnou a která nyní hodinu za hodinou provádí hroznou sebedestrukci. Bůh zasáhne i proto, že člověk, kterého stvořil, nesmírně strádá. Trpí mysl člověka, jeho city i celá bytost.

Čti Ab 1,13

Takový je Bůh Bible. Možná tě svým jednoznačným postojem dovede k tomu, že si sám položíš otázky. Například o utrpení - tvém vlastním a o utrpení jiných i otázky v souvislosti s velkými problémy lidstva, jako jsou hladomory, válka a jiné.

K zamyšlení

- ♦ Chceš opravdově pochopit a přijmout tematiku tohoto týdne - o Kristově návratu, nebo budeš jen posluchačem-pozorovatelem této lekce?

10

Uložit

- Člověk je schopen zničit svou planetu. Zbrojní arzenál, který si připravil, by to dokázal několikrát. Udělá to člověk? Bible potvrzuje, že konec dějinám vykoná Bůh.
- Člověk znečistil Zemi. Jak tím asi omezuje svou budoucnost?
- Bůh dal člověku schopnost rozvíjet techniku. Uspokojí technika a vědecký pokrok největší lidské potřeby?
- Člověk dostal od Boha moc do určité míry ovládat vnější i vnitřní svět.
- Člověk není schopen zničit zlo. Dokáže to pouze Bůh.
- Stvořitel zasáhne. Kristovým příchodem ukončí dějiny zla.

Otázky k diskuzi

1. Křesťan, který věří tomu, co vyznává, si může uchovat vnitřní klid i v době, která přináší tolik úzkosti jako naše. Proč?
2. Víte, že Ježíš říká: „Milujte jedni druhé...“ Dotýká se vás nějak situace lidí, které nedostatek financí nebo hlad ženou k násilným činům? Vidíte nějaký způsob, jak byste jim mohli pomoci? Myslíte, že by vaše aktivity mohla něco změnit?
3. Možná budete v budoucnu pracovat jako technici, ekonomové, inženýři, výzkumní pracovníci... Budete přispívat k technologickému pokroku naší civilizace. Pokud budete skutečně mít takové povolání, jaké zásady si stanovíte, jakým směrem byste chtěli jít? Popište své vize a porovnejte je s optimistickým pohledem Patricka Agadeca.
4. Mohou lidé díky silné vůli zajistit stabilitu světa? Pokud ano, jaké místo by měl v jejich činech Bůh? Pokud ne, jaké to bude mít podle vašeho poznání důsledky?
5. Věříte v zemi, která se bude plně rozvíjet a vše bude řídit člověk? Pokud ano, čím se tato stabilita a prospěch zajistí? Pokud ne, co konkrétně by bránilo v ideálním vývoji?

Pro mě nové:

Neporozuměl jsem:

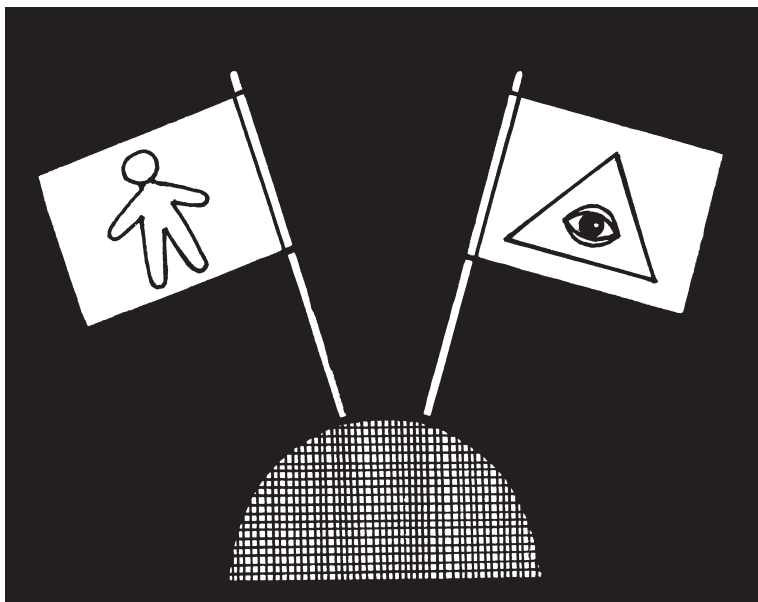
Moje rozhodnutí:

Realita konce světa

*„Neboť bláznovství Boží je moudřejší než lidé
a slabost Boží je silnější než lidé.“*

1 Kor 1,25

Je pravda, že si lidé těžko umějí představit, jak Ježíš přichází na oblacích. Už vidím, jak se lidé usmívají, že věřím na takové věci. A jsem ochoten uznat, že je to bláznivé. Ale já své bláznovství opírám o Boží slovo. Jistě, že pro lidi, kteří vidí nebe plné letadel, je bláznivé představit si nebe, kde vystupuje jiné dějství - Kristův příchod.

Ježíš už brzy přijde a řekne: „Vaše násilí, vaše řešení zbraněmi - to vše končí. Vše smažu a začne vše nové, přijde skutečný život.“

A tak jsou zde dvě bláznovství: to jedno projevují křesťané, když věří, že skutečně žít se dá jen spoluprací se Stvořitelem. To druhé spočívá v tom, že jiní jsou přesvědčeni, že skutečný život je možno vést a řešit bez Boha.

Neděle

Zjev 21,3.4

Jaký plán má Bůh pro lidi?

Dějiny mají smysl

Když sleduješ dějiny hudby posledního tisíciletí, zjistíš, že hudba není stejná jako dříve: tíhne k zvukům, které jsou na hranici disonance. V malířství je stále častější absurdní kresba nebo znázornění absurda. Filozofie, která ovlivnila naši mentalitu (a jejímž otcem je Jean-Paul Sartre), říká už řadu desetiletí: „Není důležité vědět, kam vede tvůj život, ale žít dobře, žít pro život - to je vše.“ Cílem technologie se tak stává rozvoj, ale nevíme příliš, k čemu ten rozvoj je, ani zda ho dokážeme řídit.

Z Bible naopak vyvozujeme toto: „Stop! tady vstupujete do temného bludiště!“ Bible potvrzuje, že celé dějiny mají počátek a konec. A pokud jde o heslo „žít, abychom žili“, Bible ho uchopila a obrací ho. Říká totiž: „Žít, ano, ale s cílem věčného života.“

Orientální náboženství ti sdělují následující: ať děláš cokoli, všechno bude věčně znovu začínat, ať s tebou nebo bez tebe! Jsi vtažen do nekonečného kruhu, kde bude stále existovat smrt: narodíme se, zemřeme a nikdy se to nezastaví. Nic není důležité, protože nic se nikdy nezmění.

Ale podle Bible máš ty osobně svůj počátek a budeš mít konec, který si vybereš. Nakonec bude mít konec i smrt. Svět, v kterém žiješ, nebude věčně existovat v rámci života a smrti.

Čti 1 Kor 15,26. To je důvod, proč mají křesťané světu co říct. Když sdílíš vizi dějin, jakou mají křesťané, budeš to také schopen vysvětlit jiným lidem.

K zamyšlení

- ♦ Představ si, že jsem tvůj kamarád, který hledá smysl dějin tohoto světa a klade si otázku, k čemu má sloužit život. Co bys mi řekl?

1 Kor 13,8.13

Co je jedinou věčnou hodnotou?

Všechno nezanikne

Jedna dívka mi řekla: „To je smutné, když je člověk mladý a všechno má být podle proroctví zničeno. Já tomu nechci věřit!“
Ani já ne.

To, co říká dívka, Bůh totiž v Bibli nikdy neřekl. K čemu by jinak byly všechny naše dobré snahy zde na zemi i samotné Boží konání?

Čti Mat 25,31-40

Vše krásné a dobré, co zde vykonáme, se neztratí. Věrnost manžela manželece, kterou miluje. Vše dobré, co Bůh v nás vytvořil a co z toho vzešlo, bude uchováno. Jaký úžasný rozměr věčnosti to dává našemu životu již zde!

Apoštol Pavel dokonce říká, že Bůh má pro nás plán dobrých činů, ke kterým nás inspiruje svou láskou a které pro nás připravil. Ten plán ti nevnučuje, ale nabízí ti velké dobrodružství, cestu sice neznámou, ale připravenou - možnosti konat hodnotné věci. A ty je můžeš konat!

Jednoho dne například cítíš, že Bůh oslovuje tvé svědomí, abys zatelefonoval svému kamarádovi. Stihneš ho a dovíš se, že prožívá velké problémy. A ty jsi zde a máš možnost vykonat dobrý čin. Bůh ti ho připravil!

Čti Iz 65,17-25.

K zamyšlení

- ♦ Uveď několik bodů, co má společného nový život na nové zemi se současným životem na zemi.

Úterý

2 Petr 3,9

Na co Bůh čeká, než zasáhne?

Jejich čekání skončí

V našem světě hlučného provozu, mnoha činností, a v tomto světě velké spotřeby i veliké prázdnoty - křesťané čekají Krista. Co to ale vlastně znamená: čekat? Jsou čekající pasivní, lhostejní vůči jiným lidem a vůči událostem kolem sebe? Starají se jenom o to své čekání, které se týká pouze jich, aniž by sdíleli život lidí kolem sebe? Pokud je to tak, pak to nejsou křesťané.

Přemýšlej chvíli o následující myšlence: „Trvá to už šest tisíc let, co Bůh nereaguje. Je proto obviňován z lhostejnosti, z lehkovážnosti... Znášobily se holocausty, vraždily se děti, rozdupávaly růže. A Bůh mlčel. Bylo proč křičet. Jak může existovat Bůh lásky a zůstat se založenýma rukama? A vzpoura v srdcích roste. Pouze skutečný, fyzický příchod Boha z nebe, z jeho království, je jediná platná odpověď na vnucující se otázku po zlu a utrpení.“ (Jacques Doukhan)

Pisatel ukazuje, že závažné otázky, které si lidé kladou: proč je zlo? dokdy potrvá utrpení? budou zodpovězeny, až se Ježíš vrátí. Ježíš osobně přijde, aby vše zastavil a dal uspokojující odpověď. A tak člověk, který zde čeká Kristův návrat a projevuje svým bližním lásku, porozuměl, že je zde právě proto. Trpí s ostatními, a proto i on čeká na jedinou hodnověrnou a konečnou odpověď, která existuje.

Většina lidí má naději, která nedosahuje výš než strop jejich pokoje. Křesťan čeká příchod Boha, a proto je kvasem společnosti a svým očekáváním vzbuzuje otázky. Čti Žid 11,14-16.

Bůh se stydí, že je Bohem těch, kteří deformují jeho stvoření. Pouze ten, kdo čeká jeho příchod a věří Bohu, může být pro jiné svědkem. Proto se Bůh nestydí, když ho představuje pouhý člověk, který ho však bere jako Stvořitele vážně.

K zamyšlení

- ♦ Čti znovu Žid 11,6. Jak rozumíš posledním slovům tohoto verše?

Zjev 22,3.4***Co z toho, co Bůh slibuje, je nejdůležitější?******Budou se dotýkat, uvidí, uslyší***

Bůh nás stvořil se schopností vidět, slyšet, cítit, dotýkat se, vnímat chuť. Víme, že to znáš. Nezapomeň ale, že právě Bůh chtěl, aby to tak bylo. Křesťané jsou realisté (jak jsem přesvědčen) právě proto, že žijí s Bohem, který zohledňuje celou jejich bytost. Tvoji rodiče a také členové církve věří, že budou žít jako lidé, ovšem v dokonalém těle. Přemýšlej prosím o tom se mnou:

Čti Zjev 3,12 .21.22. Tyto verše chtějí říci, že člověk a Bůh si budou velmi blízko. Člověk bude žít s Bohem. Ti, kdo čekali na Ježíše, ho uvidí.

Následující myšlenky jsou vyjádřeny poeticky, ale říkají o Bohu něco velmi důležitého: „Člověk to musí zažít: plakat celým tělem alespoň jednou v životě, vnímat všechny ty rány, které nikdo nemůže zacelit, problémy, které nemají řešení, a tolik plakat, aby ta velká Naděje najednou sama dostala hluboký smysl a dala tak smysl i našemu životu.“ (J. Doukhan) Autor komentuje verše Iz 25,8.

Křesťané jsou realisté. Vědí, jakou něhu a útěchu může projevit Bůh. Bůh se jich osobně dotkne, osuší jim slzy.

K zamyšlení

- ♦ Co můžeš vyčíst z textu Iz 65,23 o Božím vztahu k tobě?
- ♦ Viděl jsi už člověka, který někomu utírá slzy?

2 Kor 3,17

Co přináší přítomnost Božího ducha?

Jako svobodní lidé

Pokud neočekáváš jiný svět, založený na Kristově lásce, pak se musíš snažit žít co nejlépe ve svém světě dnes. Budeš se snažit nějakým způsobem v něm zapustit kořeny, nějak se s ním ztotožnit.

Čti Mat 6,33.

Když naopak budeš očekávat věčný život, který slíbil Ježíš, máš co přinést společnosti, v které žiješ: smysl života.

Možná se zatím v jedné věci mýlíš. Myslíš si, že musíš plně převzít životní styl jiných lidí, jednat stejně jako oni, mít stejné touhy a iniciativy. Bible nás učí, že toto nepřináší svobodu. Když uvěříš, že Boží sliby jsou spolehlivější než sliby lidské společnosti, budeš se cítit svobodný vůči společnosti a budeš tak schopen ji obohatit, něco jí dát.

„Bible odmítá myšlenku, na které staví naše doba: že materiální změna vyprodukuje změnu lidských bytostí. Musíme mít jistotu, že politické ani ekonomická transformace nic hlubšího nezmění. Přechází se tak pouze od problému k problému, od nespravedlnosti k nespravedlnosti. Jen Ježíšovým zázrakem v nitru člověka se situace mění.“ (Jacques Ellul)

K zamyšlení

- ♦ Čti Jan 17,15-18. Co ti Kristus podle této modlitby navrhuje?

Mat 5,13

K čemu Ježíš přirovnává své učedníky?

Jako sůl

Základní informace zní: Jste solí země. Svět nemá bez křesťanů chuť. Křesťan je částečně zodpovědný za svůj svět.

Závažná situace, která může nastat: Sůl může ztratit svou chuť. Svět potom nerespektuje křesťany, kteří jsou prázdní. Svět totiž poznává Boha podle křesťanů.

Ježíš chtěl říct svým následovníkům - kristovcům (křesťanům): To vy dáváte chuť světu. Bez vás nemají jeho dějiny smysl, nepředáte-li naději. Ale pozor! To také znamená, že na vás spočívá ta odpovědnost dát chuť, smysl.

Můžeme tu zodpovědnost odmítnout. Jiní lidé ztratí tak možnost poznat Boha. Křesťané tedy hrají významnou úlohu v tom, jak dalece jiní lidé poznají Boha. Důležitý je text Mat 5,16. Kdo zná Boha, dělá „slané“ skutky. Jak jinak mají lidé vstoupit do kontaktu s Boží láskou?

Čti 1 Tes 5,1-5.

K zamyšlení

- ♦ Jsi přesvědčen, že se Kristus vrátí? Pokud ano, dává to smysl lidským dějinám? Pokud ne, jaký vývoj světa očekáváš?

Uložit

- Podle Bible se dějiny netočí v nekonečném kruhu, ale mají svůj smysl. Dějiny podle Bible ústí k věčnému životu těch, kteří milují Krista.
- Bůh ukončí zlo, ale vše dobré, co pochází z lásky, nebude zničeno, protože láska trvá.
- Bůh přinese definitivní vyřešení všech problémů.
- Člověk, který přijímá tuto naději, je svobodný a zodpovědný.
- Pouze ti, kdo přijímají toto Boží řešení, mohou dávat „chuť“ a zprostředkovávat smysl života v tomto světě. Jsou světlem, projektujícím Boží lásku.

Otázky k diskuzi

1. Čtete Jan 17,2; 1 Tim 2,3.4 a Efez 2,20. Příští sobotu si můžete porovnat s ostatními studenty, jaké myšlenky našli při studiu těchto textů. Co říkají tyto verše o smyslu, který chce Bůh dát dějinám? Hovořte ve třídě o smyslu dějin.
2. Čemu připisuje Ježíš Mat 25,31-40 v životě velký význam?
3. Je zpráva o Kristově návratu akutní?
4. Bible mluví o věčné záchraně, která se týká jak tělesného tak duchovního života. Je to důležité? Proč?
5. Jste přesvědčeni, že víra v Kristův návrat vás ušetří mnoha problémů, s kterými se potýkají jiní lidé? Pokud ano, jak jim chcete projevit svou solidaritu s nimi? Pokud ne, které boje je podle vás třeba vést a proč?

pro mně nové:

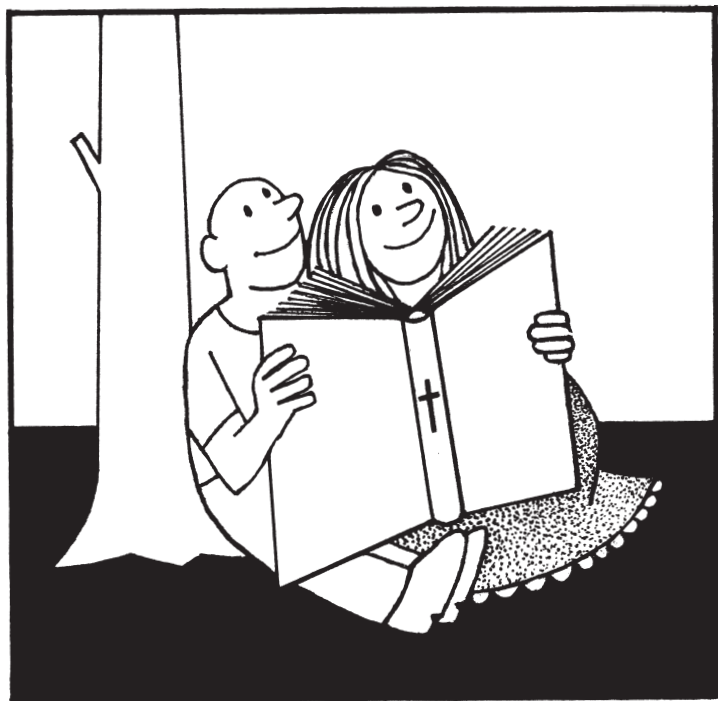
Neporozuměl jsem:

moje rozhodnutí:

Ježíš se vrátí... a ty?

Jinému řekl: „Následuj mě!“ A on odpověděl: „Dovol mi, Pane, abych šel napřed pochovat svého otce.“ Řekl mu: „Nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a všude zvěstuj království Boží.“ Luk 9,59.60

V rozhovorech s mladými lidmi z věřících rodin jsem pochopil, že často netouží po tom, aby Kristus přišel. Kdyby teď přišel, znamenalo by to pro ně (a také pro mnoho dospělých), že nebudou už mít čas žít a využít život.

Pokud tomu rozumíš takto, je to možná díky tomu, co ses dosud dověděl o Kristově příchodu. Pak je ale otázka, zda znáš toho Ježíše, jehož příchod máš čekat.

Myslím, že mnoho mladých lidí Ježíše doopravdy nezná. Proto mají strach z toho, že se vrátí. Přeji si, aby nám tato lekce pomohla pochopit, že tvá touha po životě - to je právě to, co Kristus chce.

Neděle

Luk 14,26

Před jaké rozhodnutí nás Ježíš staví?

Ježíš mých rodičů

Ježíš prostě říká, že člověk musí udělat vlastní volbu - mimo své rodiče a rodinu. Následování Krista je individuální rozhodnutí, které nemůže nikdo udělat za tebe.

Věřící rodiče udělali sami své rozhodnutí, věří a čekají Kristův příchod. Milují ho, on je miluje a brzy se s ním setkají.

Ale ty nemůžeš prožít napínavou zkušenost víry, pokud sám se svým Spasitelem neprožiješ nic osobního.

Víš mnoho věcí o Ježíši. Že se narodil, že zemřel za tebe, že byl vzkříšen a že ho brzy uvidíš. Víš to, ale...

Čti Luk 11,9-13

Ručím ti za to, že když budeš opravdu prosit Boha, volat, on najde způsob, jak se s tebou setkat. Budeš s ním žít, když podstoupíš riziko, že tvá modlitba dojde až tak daleko. A pak je opravdu poznáš, ty osobně. Potom už určitě nebudeš považovat jeho návrat za životní překážku.

K zamyšlení

- ♦ Zažil jsi už hluboký pocit pokoje poté, co ses s důvěrou obrátil k Ježíši?

Ef 5,29.30

Co dělá Kristus pro svou církev? Proč?

Církev a Pán církve

Církev není totéž co Kristus. On je božská bytost, která chce s tebou komunikovat. Církev je společenství lidí, kteří berou od Krista svou víru, duchovní sílu a život.

Možná spočívá problém některých mladých lidí v tom, že církev zařídí vše tak, aby poznali Ježíše. Zapomínají opět na osobní cestu a následování.

Také někdy natolik ztotožňují církev s Pánem církve, že chyby lidí v církvi vlastně připisují Ježíši. Potom přicházejí pochyby, nevíra...

Pokud se budeš dívat pouze na církev a ne na jejího Pána, Kristus pro tebe zůstane neznámým. Je pravda, že církev má ukazovat Krista, ale pokud by žili ve sváru, nemají Krista v sobě.

Čti Mat 5,16,

K zamyšlení

- ♦ Jaká jména jsou připisována Pánu církve ve Zjev 1. - 3. kapitole?

Úterý

Řím 13,11

Jaké pojetí času nám nabízí apoštol Pavel?

Nemít čas žít...

Jak vnímáš Ježíše přicházejícího z nebe? Víím, že někteří mladí mají strach. Bojí se, že nebudou mít čas žít. Boží se, že přijde a oni nebudou moci cestovat, vdát nebo oženit se, poznat mnoho lidí a získat vzdělání atd.

Bible potvrzuje, že být křesťanem znamená uplatňovat lásku, cítit radost. Je to hluboký pokoj, je to hluboké pochopení života. Znamená to milovat a umět přijímat druhé, přinášet lásku a radost, znamená to stát za dobrými věcmi, nevzdávat se a to vše dělat s laskavostí a něhou. Znamená to mít sílu k sebeovládání a k řízení věcí.

Čti Gal 5,22.23.

To není špatný program, že?

Když přijmeš Ježíše, začneš čekat jeho příchod, ale začneš také žít.

K zamyšlení

- ♦ Má čekání na Krista znamenat, že věřící škrtnou všechny radosti a touhy?

1 Kor 6,9.10***Co je neslučitelné s Božím královstvím?******Nemít čas hřešit***

Ježíš tě nechává vybrat si a rozhodnout se: můžeš nenávidět lidi, brát drogy, lhát, chodit s kým tě napadne, můžeš všechno vyzkoušet a všechno prožít. Můžeš si to zakázat, protože jsi byl vychován jinak a protože si myslíš, že je přece jenom lepší se takovým věcem vyhnout. Jiné myšlenky ti říkají, že máš přece právo dělat to, co dělají i ostatní.

Je třeba, aby ses pro své jednání rozhodl ty sám. To neznámá, že musíš odmítnout vše, co tě učili rodiče, musíš si ale sám ověřit, proč a jak to děláš.

Křesťan následuje Krista, protože poznal jeho lásku a udělá za ni pro Krista vše. Pokud nepoznáš tu lásku, nemůžeš Ježíše plně následovat a nebudeš v plném slova smyslu křesťan.

Křesťanské chování ti umožní vyhnout se nebezpečím a zklamáním. Ale to by byla slabá motivace. Musíš prosit Krista, aby ti umožnil setkat se s ním. Uvidíš, že překonáš mnoho problému. Bůh totiž nemůže souhlasit se zlem, jinak by nové stvoření bylo novým peklem.

Je tedy důležité neprosit především o to, aby ses správně choval, ale hledat cestu, jak najít Krista.

Když je tvé srdce prázdné, nečekej, klekni si a poznáš, že Bůh není hluchý.

Čti Mat 6,6

12***K zamyšlení***

- ◆ Když jiní mladí lidé dělají, co chtějí, proč se ty máš chovat podle určitých principů?

Mat 11,28.29

Co nabízí Kristus těm, kteří si připadají jako otroci?

Ježíš, kterému člověk porozuměl

Proč přišel Ježíš na zem? I tady je třeba mluvit otevřeně. Vyhledky lidí jsou absolutní prázdnota. Každý člověk žil svůj život, pak zemřel. Další se narodili, žili, zemřeli. Nicota, definitivní zmizení. Ježíš - tak jako

Otec a Duch svatý - to nemohl snést.

Nebylo možné, aby zemřel člověk. Jediná možnost, jak řešit tento problém, spočívala v tom, že Ježíš zaplatí účet na našem místě. Všichni lidé všech dob měli jedinou perspektivu - věčnou nicotu. Ježíš tedy šel vstříc, tváří v tvář této nicotě, která ho chtěla pohltit. Díky jeho činu byli lidé osvobozeni.

To je biblické řešení problému zla a smrti: Ježíš byl ponořen do prázdnoty nicoty, aby nepohltila tebe. Smrt zasáhla Božího Syna, aby věčná smrt minula tebe. Když jsi toto pochopil, pochopil jsi jádro Božího slova.

Pokud se něčeho v tobě dotkla tato nesmírná láska, už začínáš rozumět, proč křesťané čekají. Protože cítí, že jsou Jím milováni.

K zamyšlení

- ♦ Jaký motiv měl Bůh k tomu, aby souhlasil s tím, že jeho Syn zemře?
- ♦ Zažil jsi v sobě tu touhu po životě, touhu existovat, dýchat, žít?

Kol 3,4

V čem podle Pavla spočívá život?

Ježíš, s kterým člověk žije

Kristus je náš život a každým dnem se zjeví. Včera jsem ti řekl, že jsi pochopil jádro Bible, pokud jsi pochopil, že Ježíš platil účet na našem místě. Ale zde to nekončí. Byl vzkříšen, protože jako nevinný si smrt nezasloužil. I my budeme vzkříšeni. A čeká nás ještě mnohem víc.

Když byl Kristus vychvácen ze smrti, stalo se to proto, aby se ztotožnil s tebou. Můžete být jedno už na této zemi. Je to možné, říká Bible. Můžeš s ním být tak spojen, že lidem, kteří tě vidí, budeš ukazovat Ježíše. I oni se cítí milováni, touží vědět, proč jsi v nitru tak krásný. Kristus žije proto, aby mohl sdílet s tebou svůj život, Boží sílu života. Na to nezapomeň!

Když věříš, že Bůh může zázračně připravit cesty, aby mohl bydlet v tobě, když tomu věříš, pak je vše možné!

Ježíš přijde pro všechny lidi, pro všechny mladé lidi, kteří chtějí být s ním jedno. Ježíš se vrátí, aby zlo a smrt přestaly existovat, aby i mladí lidé, kteří po životě toužili, mohli věčně žít. Ježíš se vrátí, aby dovršil jejich dobrodružství víry, které tito mladí lidé začali žít na zemi, aby jim umožnil naplnit nejvyšší touhy. Ježíš se může vrátit, protože tito mladí lidé měli čas poznat ho a vážit si ho již zde na zemi a protože ho čekali. Tisíce mladých lidí už prožily toto dobrodružství víry. Vzali prostě Bibli vážně.

K zamyšlení

- ♦ **Když věříš, že Kristus byl vyrván smrti, že byl vzkříšen, můžeš říct, proč se to stalo? Jaké dobrodružství může prožít člověk s Ježíšem?**

Uložit

- Nemůžeš se spokojit s tím, že tvoji rodiče věří. Když se víra stane tvou vlastní zkušeností a životem, vše se změní.
- Církev je Kristovým tělem. Nezaměňuj Krista a církev. Lidé tě mohou zklamat, ale Kristus ne.
- Možná nečekáš s radostí Kristův příchod, protože sníš o zajímavém životě, který by ti neměl uniknout. Ale právě plný život ti Kristus nabízí. Jistě, jsou z něho vyjmuty určité postoje, protože Ježíš nabízí vyšší hodnoty.
- Ježíš žije a přeje si, abys založil spolehlivé základy svého života na spojení s ním.

Otázky k diskuzi

1. Zvažovali jste zkušenost víry svých rodičů?
2. Čeho si vážíte na svém sboru, na církvi? V čem zrcadlí svého pána - Ježíše Krista? V čem chybujete? Chceš společně s církví pracovat pro to, aby projevovala více věrnosti Ježíši?
3. Čtete Iz 53. kap.

Poznamenejte si myšlenky k tomuto textu. Mohou vám pomoci následující otázky:

- v. 1 - Kdo uvěřil?
- v. 2 - Jak reagují lidé tváří v tvář křížovanému Ježíši?
- v. 4.5 - Co lidé nepochopili?
- v. 6a - Skutečná situace lidstva bez Ježíše.
- v. 6b - Jaký lék má Bůh?
- v. 7-9 - Co stál Boha tento lék, toto řešení?
- v. 10-12 - Jaký je ale výsledek!

4. Čtete 2 Petr 3,13.

Jak zní podle tebe správná odpověď? Proč se Ježíš musí vrátit?

Pro mě nové:

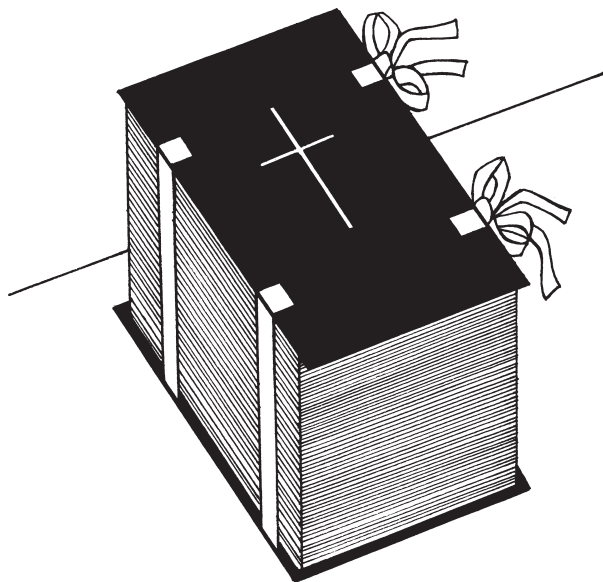
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Ježíš se vrátí... a začne skutečný život!

**„Kojenec si bude hrát nad děrou zmije, bazilišku do
doupěte sáhne ručkou odstavené dítě. Nikdo už
nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté
hoře...“ Iz 11,8.9**

Nemohu říct, že bych si uměl představit všechny rozměry věčného života. Stavím ale na inspirovaných textech, které popisují věčný život. V Bibli se o něm píše poeticky (viz výše uvedený verš) nebo symbolicky jako v 21. a 22. kapitole Zjevení. Jedno je jisté: nový život, který ustaví Ježíš, až přijde, bude život plný, zajímavý, plný objevů a lásky. Žádný popis v Bibli nezahrnuje do věčného života zlo nebo utrpení, jediné že je vylučuje.

Na nové zemi bude široké společenství lidí všech dob (Iz 65,23). Bůh bude s člověkem komunikovat přímo a člověk hned dostane Boží odpověď (Iz 65,24). Nikdo nemusí mít strach z násilí, lidé budou naopak mít jistotu, že je nic neohrožuje (Oz 2,20). Mohou tam zůstat na slunci a prožívat krásu přírody (Ezech 34,25). Bylo by ještě mnoho co říct, například, že se tam nebude vykonávat vojenská služba, že se nebudou budovat kryty...

Tento úkol je poslední k tématu o Kristovu příchodu a klade si za cíl pomoci nám představit si krásy nového života, jejichž tvůrcem je Ježíš. Přeji si také, abys při studiu tohoto tématu pochopil, že tvůj život je předpokojem života s Kristem na nové zemi. Tam budeš mít také čas uzavřít etapu života, kterou jsi prožíval na této zemi, a uvědomit si, čím bude naplněna věčnost.

Neděle

Mat 24,42-44

Jaký dopad bude mít Kristův příchod?

Kdy přijde?

To nikdo neví. 42. verš ale zdůrazňuje, že je třeba být hotov. Není důležitý den nebo hodina, ale právě připravenost. Ježíš naléhá.

„Kdyby byl satan hned zcela zničen, mnozí by pak sloužili Bohu ze strachu a ne z lásky... Pro dobro celého vesmíru na věčné časy musí satan plně rozvinout své zásady, aby všechny bytosti viděly v pravém světle jeho útoky...“ (Patriarchové a proroci, 1. kap.)

Příchod Kristův bude znamenat konec krveprolívání, ukončení všeho utrpení. Dojde k němu v pravou chvíli. Bůh je Bohem lásky. Plně mu důvěřuji, že vybere ten správný okamžik k významnému zásahu. Spasitel se vrátí, až bude čas zastavit nepřítelovu aktivitu. Tento okamžik v dějinách předzvěděl Bůh. Víra v tento Boží zásah je mnohem méně dětinská než se zdá.

Základem víry je Bible. Vezmi ji vážně jako já a miliony jiných lidí. Ti, kdo se z ní smějí nebo věří jen člověku, by si měli uvědomit, že lidstvo nikdy nevystoupilo z bludného kruhu válek, násilí a revolucí. Tito lidé potřebují mnohem více víry než ty. Věří snad mocným lidem, kteří nedodržují sliby, věří v politické, sociální, ekonomické nebo jiné řešení? Má snad jejich víra lepší důvody než víra založená na Bibli?

Důvěřuj Božímu slovu. Hledej a věř. Výsledky uvidíš.

K zamyšlení

- ♦ Proč podle tvého poznání Bůh lidem nezjevil, kdy přesně dojde ke Kristovu příchodu?

Luk 21,27.28

Jak se Kristus vrátí?

Jak přijde?

Skutečný život prostý zla přichází z nebe. Nezávisí na lidské iniciativě, ale přichází shora. Proto je to naprosto neočekávaná událost, o které nerozhodne člověk.

Boží příchod jistě předčí všechna očekávání, je to něco neuvěřitelného, co přesahuje naši inteligenci i naše pojetí dějin. A velmi nás překvapí.

Dějiny dokazují, že pokud člověk chtěl nově organizovat život, bylo to zapláceno netolerancí, inkvizicí, koncentračními zábory, plynovými komorami a mučením.

Boží zjevení přijde z nebe, tedy z místa, které nebylo zasaženo iniciativou člověka a lidskými ambicemi. Pokud má být člověk vysvobozen z vlastních bludišť, musí pochopit, že Bůh ho přesahuje.

Skutečný život začne shledáním. „První Adam se má setkat s druhým Adamem. Boží Syn čeká s otevřenou náručí, aby přijal praotce lidského rodu - bytost, kterou stvořil, která se vzbouřila proti svému Tvůrci... Adam uchvácený radostí znovu uvidí stromy, které měl kdysi tak rád... Je to opravdu obnovený ráj, nyní ještě krásnější než tehdy, když z něho musel odejít. Spasitel ho zavede ke stromu života, utrhne nádherné ovoce a nabídne mu je. Adam se rozhlédne a uvidí v Božím ráji mnoho zachráněných členů své rodiny. Pak položí svou korunu k nohám Pána Ježíše, padne mu do náruče a obejmě Vykupitele.“ (Vítězství lásky Boží, 40. kap.)

K zamyšlení

- ♦ Čti 1 Tes 4,15-18. Jaké významné informace získáváme v těchto čtyřech verších?

Úterý

Jan 17,1-3

K čemu slouží Ježíšova moc, kterou dostal od svého Otce?

Skutečný život začíná dnes

Když Ježíš mluví o věčném životě, říká, že nám ho dá při svém příchodu. Také ale říká, že ho dává již od této chvíle. Jak tomu máme rozumět? Jednoduše. Věčný život nám bude darován při Kristově příchodu. Existenci spasených lidí už nebude ohrožovat smrt. Bude opravdu věčná, bez konce.

Ale již nyní můžeme žít jako ve věčnosti. „Není to život, jaký nabízejí různé reklamy slibující pravý život. Na regálech knih si zákazník může vybrat z množství moudrostí, náboženství a praktik. Je tak snadné spadnout do pasti... Opravdu žít znamená také prosit a od úplného ránu v tichu a s pokorným srdcem poslouchat Boží slovo.“ (Jacques Doukhan)

Čti Jan 17,1-3.

Pravý, věčný život je více než jednání. Je to vztah mezi Bohem a tebou.

K zamyšlení

- ♦ **Můžeš dnes žít tak, jak budeš žít ve věčnosti?**

5 Moj 30,19***Jaké rozhodnutí Bůh od tebe očekává? Proč?******Rozhodnutí se dělá dnes***

Člověk není otrokem osudu. Člověk se rozhoduje, vybírá si život nebo smrt, dobro nebo zlo. V tom, co nabízí Bůh, je život. To ostatní přináší smrt. Kristův návrat má pro mne smysl a přináší mi dobré řešení, pokud se dnes rozhodnu následovat Krista. Pokud se neangažuji a dnes se pro Boha nerozhodnu, mám o Kristově příchodu pouze nejistou představu, to je vše. Pro skutečný život se rozhoduješ dnes.

Je pravda, že zlo a smrt vládnou na světě kvůli lidskému hříchu. Ale nebudou vládnout pořád. Lidem, kteří si to přejí, nabídne Bůh skrze víru věčný život, který chtěl dát všem....Paradox křesťanství spočívá v několika slovech: vyber si svobodu, která je závislá. Je to ovšem závislost vůči Bohu, který tě miluje a nechce nic jiného než tvé štěstí.“ (Jean Flori)

Právě zde je problém. Závislost je způsob existence člověka s Bohem, pokud nedojde k přerušení vztahu. Nejde o to ztratit veškerou iniciativu, bát se pohnout a nebýt schopen nic podnikat. Mohu dělat všechno dobré a krásné. Když nejsem od Boha odloučen, rozumím sám sobě a neodmítám druhé lidi. Přijímám je, protože Bůh je svým Duchem ve mně.

V životě musí člověk stále takto volit a nořit se do tohoto trvalého spojení s Bohem.

K zamyšlení

- ♦ Čti Jan 17,21. Co z tohoto textu vyvodíš pro sebe?

Čtvrtek

Mat 6,33

Co má být v tomto životě naší prioritou?

Žít dnes a zde...

Stále hledej! Nikdy nepřestaň hledat! Když čekáš Ježíše, máš nejdříve hledat. Nejdříve hledej Boží království. Znamená to, že už zde se můžeš zabydlet nějakým způsobem.

Čti Mat 13,24. Žij už zde věčný, nový život, který ti dává jedině Ježíš. Ve věčnosti, to vše lépe pochopíš. Nezastav se a nepřestaň. Nesmíš jít o nic jiného víc než o Boží království. Boží království začíná zde a věčnost bude jeho dokonalejším pokračováním.

Zabývat se královstvím neznamena držet protestní hladovku. Naopak, vše, co opravdu naplňuje život, je ti k dispozici! Bůh Bible se o tebe stará materiálně i duchovně.

Čti Mat 6,12.

Boží království tě vede k činnosti. Ne, že bys měl za ně něco platit, ale musíš něco dělat: hledat ho.

Čti 1 Kor 4,20 a Řím 14,17.

K zamyšlení

- ♦ Co to je Boží království a Boží spravedlnost?

1 Tes 5,4

Jak na tom byli Tesaloničtí?

Test

Odpovězte na otázky závěrečného dotazníku. Odpovídejte jen ano nebo ne. Učitel vám v sobotu dá k němu ještě doplňující otázky. Potom vše prohovořte v sobotní třídě.

1. Věříš, že Kristův příchod je definitivní odpověď na války, katastrofy a násilí?
2. Ať jsi odpověděl cokoli, můžeš už teď pomoci redukovat tyto hrůzy?
3. Věříš, že Kristus chce vstoupit do tvého života?
4. Boží se dnešní společnost své budoucnosti?
5. Proč ses podle tvého názoru nedověděl, kdy přesně přijde Ježíš?
6. Zdá se ti, že křesťané jsou realisté, když čekají na Kristův příchod?
7. Mnoho lidí se mýlí, když staví Boha a člověka do opozice. Jde o spolupráci, jakou nabízí Bible. Co podle tvého poznání ukazuje, v čem spočívá iniciativa dnešního křesťana?
8. Věříš, že soukromá, osobní modlitba může proměnit srdce?
9. Cítíš potřebu intenzivního duchovního života s Bohem?
10. Myslíš si, že stojí zato bojovat za opravdový věčný život a dělit se o něho s jinými?

Uložit

- Kromě Boha Otce nikdo neví, kdy se Kristus vrátí. Bude to překvapení pro všechny, i pro ty, kteří ho čekají.
- Kristus se vrátí viditelně a slavně. Vráť život mrtvým a živé uvede s sebou do plného života bez konce.
- Opravdový život ale začíná už dnes, protože i když je zatím zde smrt, už nyní můžeš žít jako ve věčnosti.
- Dnes se rozhoduješ, jak budeš žít.
- Když se rozhodneš pro plný život, budeš zasévat kolem sebe zrnka života, který jsi sám už dostal.

Otázky k diskuzi

1. Mohou naše postoje urychlit nebo oddálit Kristův příchod?
2. Uved'te rozdíly mezi prvním a druhým Kristovým příchodem.
3. Jak můžete poznat Boha?
4. Opravdu se domníváte, že Bůh vás nechá se rozhodnout? Proč?
5. Vyplňte dotazník na pátek a hovořte o něm ve třídě.

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

OKRUHY STUDIJNÍCH TÉMAT

	Mimokřesťanská náboženství		Sobota		Nový začátek
	Dejiny křesťanské církve		Ostatek		Kazatel
	Adventní hnutí		Kristova církev		Daniel
	Sekty		Schopnost prorokovat		Nehemjáš
	Jak studovat Bibli		Poselství tří andělů		Zjevení
	Biblické pojmy		Volba povolání		Jeremjáš
	Ježíš z Nazareta		Volný čas		Láska, manželství a výběr partnera
	Ježíš a autority		Drogy		Rodina a přátelé
	Ježíšův návrat		Etika		Sexualita
	Člověk		Víra a vykoupení		Evoluce nebo stvoření?
	Moc člověka		Utrpení		Ellen Whiteová
	Okultismus		Sebepojetí		Církev a stát
	Život a smrt		Křest svatým Duchem		Peníze
	Křest, velikonoce, večere Páně		Spiritualita		Sociální nespravedlnost
	Doba konce		Víra dnes		Humanitární činnost
	Co se stalo v ráji?		Danielova vidění		Co učil Kristus